

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Fr. Wernig, Slovenjgradec:

Šč o kmetijskem pospeševanju.

I.

Mogoče je ta ali drugi ob koncu izvajanj v članku »Križi in težave kmetijskega pospeševanja« prišel na druge misli glede možnosti izboljšanja kmetijsko-gospodarskih razmer. Povdarjam vendar, da sem v tem članku razpravljal o naših kmečkih razmerah zgolj iz gmočnega, sedanjega svetovno-gospodarskega vidika, iz vidika današnjega liberalno-kapitalističnega gospodarskega reda, v katerem je za višino cen kmetijskih pridelkov merodajen edino trdi gospodarski zakon ponudbe in povpraševanja.

Gospodarstveniki po vsem svetu danes naglašajo, da je bilo za naše malo kmetijstvo, za našo vas iz družabnega vidika mogoče usodno, ker se jo je uvrstilo preteklega stoletja v ta prosti gospodarski red. Edina možnost, da bi naš mali kmet v tem gospodarskem redu v sedanjem času še ostal in se ohranil, bi bila v najpopolnejše izvedenem zadružništvu glede pridelovanja, vnovčenja in nakupa vseh gospodarskih pridelkov in potrebščin. Take zadruge, ki obsegajo celo vas, so se tu in tam ohranile tudi še pri nas na našem slovanskem jugu. Današnji liberalno-kapitalistični gospodarski red je pred mnogimi desetletji pripravil tudi kmetovalce v Švici in na Danskem do tega, da so iskali in našli pomoč v takih zadrukah. Boljše gospodarsko živeti v navidezni odvisnosti v zadružnem občestvu, kakor v stalnem strahu za obstoj navidezno svobodno, v osamljenosti kljubovati viharjem prostega kapitalističnega življenja!

II.

Nedavno mi je odvrnil o priliki nekoga gospodarskega razmotrivanja v prav oddaljenem, zapuščenem kotu štajerskih planin preprost, dobrodušen kmečki očanec: »Gospod, veste, kaj je vzrok današnjih gospodarskih razmer —?« — »Premalo ljubezni je med ljudmi!«

Ni imel tako neprav ta preprosti očanec daleč tam s štajerskih planin. V mestu bi rekli isto, kar je rekel očanec v svoji preprostosti; rekli bi samo z drugimi besedami: »Premalo kulture, premalo srca, premalo nesebičnosti in premalo gospodarskega poštenja je v vsem današnjem gospodarskem poslovanju in življenju!«

Vseh današnjih trgovskih poslovanj nevešči mali in srednji kmet skorajda ne more vzdržati v tem gospodarskem redu svobodnega svetovnega tekmovanja za tržišča in za možnost prodaje pridelkov. Le težko more naš kmet tako poceni pridelovati in postaviti na trg svoje blago, kakor ameriški, afriški, ruski ali avstralski farmer ali veleposestnik, ki obdeluje svojo zemljo lahko s stroji. Radi tega so radi ohranitve malega in srednjega kmeta mnoge industrijske države, kakor Severna Amerika, Avstrija in Nizozemska prišle svojemu kmetijstvu na pomoč z vključitvijo kmetijskega pridelovanja v celotno narodno gospodarsko pridelovanje in so napravile svojega kmetovalca deloma neodvisnega od usodnega zakona, ki obvladuje vse svetovno gospodarstvo in to je zakon ponudbe in povpraševanja.

V Avstriji je cena domači živini stalno višja, ker je dovoz tuje živine vsled visoke carine zelo otežkočen in vsled tega razmere na svetovnih trgih za avstrijskega živinorejca skorajda ne pridejo v poštev. Na Nizozemskem se plačuje za domače nizozemsko maslo menda 1 marka 50 pfenigov, za uvoženo nemško maslo pa se plačuje na Nizozemskem le 80 pfenigov. Tako se pomaga domačemu kmetu, da ne propada, oziroma ne podleže v svetovni gospodarski konkurenci.

Pri nas, v izrazito agrarni državi, smo naravno v največji meri navezani na izvoz naših pridelkov, s katerimi pridobivamo svetovne trge le, ako pridelujemo in nudimo prvovrstno in boljše blago. Vendar je zadnjega časa opaziti, da se vse evropske države, tudi industrijske, glede kmetijskega pridelovanja močno osamosvojujejo, in če bi šel ta razvoj v začrtani smeri naprej, bi se znalo zgoditi, da bi v doglednem času tudi mi mogli izvažati le še prav malo naših kmetijskih pridelkov. In takrat bi tudi pri nas bila potrebna večja notranja medsebojna pomoč vseh stanov, da se omogoči kmetovalcu kot neizčrpnemu, najbolj zdravemu vrelcu našega naroda, kot čuvarju in ohranitelju npravnosti in narodove samobitnosti — gospodarski obstoj.

»Slov. Gospodar« stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtletno 9 Din.

V NAŠI DRŽAVI

Narodna skupščina v Beogradu je na svoji seji 1. marca odobrila pogodbo, sklenjeno med Čehoslovaško, Rumunijo in Jugoslavijo, ki so se tesneje združile med seboj v enotnejše organizirano Malo antanto, ki bo v bodoče na zunaj nastopala kot ena sila, in sicer kot velika sila. Namen te skladne in čvrste organizacije je: 1. da se ohrani in organizira mir, 2. da se okrepijo gospodarski stiki z vsemi državami srednje Evrope, 3. da se zaščiti mir v vseh slučajih ter da se omogoči razvoj h končni stabilizaciji razmer v srednji Evropi, 4. da se skupno varujejo skupni interesi treh držav Male antante. Narodna skupščina je enodušno in soglasno sprejela pogodbo o organizaciji Male antante.

Sodišče za zaščito države. Pred tem sodiščem v Beogradu se je začela dne 20. februarja velika javna razprava proti bivšemu narodnemu poslancu Janezu Brodarju, bivšemu nar. poslancu Ivanu Štrcinu, bivšemu oblastnemu poslancu Antonu Umniku, mestnemu župniku v Kranju Matiji Škrbcu, pravniku Alojziju Iliji, soboslikarju Jerneju Vombergarju, kmetu Francu Grilecu, kmetu Vinku Kosu, pisarniškemu slugi Jožefu Lobodi, čevljarju Tomažu Ogrinu, zidarju Petru Cerarju in kmetu Francu Gregorinu. Obtožnica očita Janezu Brodarju, da je 16. maja 1932 o priliki manifestacij v Hrastju proti narodnemu poslancu Janku Barletu v prisotnosti več oseb izjavil: »Prej smo zahtevali avtonomijo, sedaj pa zahtevamo več. Sedaj zahtevamo federacijo, popolnoma samostojno upravo Slovenije«, s katerimi besedami je hotel ustvariti razpoloženje, da se spremeni sedanja državna ureditev; da je dne 22. maja 1932 v Šenčurju o priliki zborovanja Janka Barleta kot voditelj demonstrantov navajal ljudi k nasilstvom napram državnim oblastvom; da je ob isti priliki z vzkliki žalil režim. Ivan Štrcin je obtožen, da je dne 15. maja 1932 v Mengšu navajal svoje pristaje k nasilju proti državnim oblastim. Anton Umnik je obtožen, da je 22. maja 1932 ob priliki Barletovega shoda v Šenčurju navajal demonstrante k nasilju proti državnim oblastim kakor Janez Brodar. Župniku Matiji Škrbcu očita obtožnica, da je 22. maja 1932 na shodu poslanca Mravljeta v

Primskovem vzklikal: »Živela samostojna Slovenija, živela republika«, s čimer je hotel spremeniti današnje državno ureditev in deloval na tem, da se del kraljevine odcepi od celine kot samostojna država. Franc Grilc, Vinko Kos in Josip Loboda so obtoženi razžaljenja Nj. Veličanstva kralja in zločina po zakonu o zaščiti javne varnosti in reda v državi, ostali pa samo zločina po zakonu o zaščiti javne varnosti in reda v državi. Po devetdnevni razpravi, pri kateri je nastopilo veliko število prič, odnosno so bile prečitane njihove izjave, podane preiskovalnemu sodniku, je bilo 1. marca zaključeno dokazno postopanje. Naslednja dva dneva so bili govori državnega tožilca in braniteljev.

==

V DRUGIH DRŽAVAH.

Predsednik Roosevelt je bil 4. marca v Washingtonu slovesno ustoličen. Kljub gospodarski krizi se je ustoličenje izvršilo z velikim sijajem. Predpoldne ob desetih je Roosevelt obiskal svojega prednika Hooverja ter je tudi prisegel na ustavo. Opoldne so uradniki bele hiše v Washingtonu položili prisego v roke novega predsednika. Ob šestih zvečer je imel Roosevelt govor, ki ga je prenesel radio po svetu. Ustoličenje sredi bančne krize, ki se razvija z največjo naglico. Vlagatelji dvigajo vloge in banke jih ne morejo izplačevati. Potreben je večdnevni moratorij in potem bodo izplačevale samo 5% vsake vloge. Newjorški borzni odbor je sklenil, da se zapro vse newjorške borze. Splošnemu bančnemu moratoriju so se pridružile vse države Zedinjenih držav severne Amerike.

Nemčija pod bičem fašizma. Hitler vedno silovitejšo vihti svoj fašistični bič. Požar parlamenta v noči od 27. do 28. februarja mu je dobrodošel povod. S tem požigom prizadeta škoda je res velika ter znaša več milijonov mark. Uničena je sejna dvorana z vso opremo, kakor tudi galerije za novinarje in občinstvo, porušena je tudi ogromna kupola. Ker je bilo več netišč požara na raznih mestih, ni dvoma, da je bilo poslopje zažgano. Vlada je obdolžila požiga komuniste ter je aretirala nekoga nizozemskega komunisto z imenom Van der Lübbe, ki je baje zločin priznal. To priliko je vlada porabila, da je zaprla vse vodilne komuniste ter za 14 dni, torej preko volitev, ki so bile 5. marca, prepovedala izdajanje in izhajanje vseh komunističnih in socialno-demokratskih časopisov. Izdala je tudi zasilno naredbo »o zaščiti naroda in države«, s katero so ukinjene ustavne določbe, ki zagotavljajo državljanске svoboščine. Dopustne so torej omejitve osebne svobode, svobodnega izražanja, tiskovne svobode, pravice zborovanja, pošne, pisemske, brzojavne in telefonske tajnosti, hišne preiskave, zaplembe zasebne imovine itd. Naglica, s katero je vlada te odredbe izdala, je jako sumljiva ter ustvarja videz, da je vlada bila o požaru naprej obveščena ter je vse njej potrebne ukrepe pripravila. Zato se v inozemstvu vedno bolj zgoščajo glasovi, da požig parlamenta

ni delo komunistov, marveč hitlerjevcev samih, katere obdolžujejo komunisti in socialisti. Hitlerjevcev parlament ni nič kaj pogodu, zato so poslance poslali domov ter razpisali nove volitve. Ker menijo na vsak način — magari brez parlamenta — vladati tudi po 5. marcem, zato jim je poslopje parlamenta nepotrebno. Ječe se na Nemškem polnijo od dneva do dneva. Do konca preteklega tedna je bilo aretiranih po raznih mestih Nemčije preko 5 tisoč oseb. Po ulicah pa se dnevno in vsako noč vršijo poboji. Ukinitve listov se nadaljujejo v pospešeni meri. Spričo takih razmer so se pruski škofje obrnili na predsednika Hindenburga, da bi odredil potrebno za zadostno jamstvo volilne svobode in pravic, ki so z zakonom zagotovljene vsem državljanom. Na to prošnjo je državni predsednik Hindenburg poslal predsedniku škofovskih konferenc vratislavskemu nadškofu kardinalu Bertramu odgovor, v katerem ga zagotavlja, da bo storil vse, kar je v njegovih močeh, da se zagotovi volilna svoboda državljanov in da se prepreči izgrede v volilnem boju.

Francoska vlada ima marčno dvanajstino. Po celonočnih razpravah sta francoska poslanska zbornica in senat 1. marca v jutru odobrila proračunsko dvanajstino za mesec marec. Daladier je že bil tako daleč, da je hotel dati ostavko svoje vlade, ako se senat in zbornica ne zedineta. Nato je prišlo do novih pogajanj, ki so šele v zgodnjih jutranjih urah dovedla do sporazuma. Poslanska zbornica je odobrila predloženo dvanajstino s predlogi vlade s 360 glasovi proti 204, senat pa s 182 proti 89. V poslanski zbornici je prišlo o priliki glasovanja o zaupnici Daladierju do razcepa v socialistični stranki, ker je 20 socialističnih poslancev glasovalo proti. O sporu, ki je vsled tega nastal v dosedaj dobro disciplinirani socialistični stranki, bo morala najbrž sodeliti glavna skupščina stranke.

Japonci v Džeholu. Japonski delegati pri Zvezi narodov so iz Ženeve odmarširali, japonski vojaki pa v deželo Džehol marširajo. Prodiranje Japoncev se vrši od treh strani. Severni oddelek japonske operacijske armade pod poveljstvom generala Hattori je po zavzetju Kaila prodrl v notranjost Džehola, ter je že več ko 100 km od meje v notranjosti. Srednji oddelek pod poveljstvom konjeniškega generala No-

gija prodira proti mestu Lingvan. Tretji oddelek prodira na jugu iz Šanhajk-vana, ki je tam, kjer se stikata Rumeno morje in veliki kitajski zid, ter ima premagati največje ovire. Kitajski vo-jaki, ki se povsod borijo zoper Japonce z največjo hrabrostjo, pa so preslabo opremljeni, imajo v tem kraju boljšo opremo. Tukaj je glavni kitajski poveljnik maršal Čansuljan, ki ima dosti denarja. Zato so se Kitajci postavili Japoncem čvrsto v bran ter odbili njihove napade ob prelazu Paičisu. Končno pa le ne bodo mogli uspeti proti Japoncem, ki razpolagajo z velikim vojaškim izkustvom, z izvrstno opremo in z najmodernejšimi tehničnimi pripomočki. Japonske vesti poročajo, da so njihove čete po ljutih tridnevnikih bitkah zavzele prelaz Paičisu, s čimer so jim odprta glavna vrata v prestolnic Džehola, v mesto Čengte.

Kitajci so Japoncem podlegli. Ni to prišlo nepričakovano, marveč je razumljivo vsakomur, kdor pozna kitajske razmere. Kitajska nima pravilne vojaške organizacije, niti vojnih sredstev in pripomočkov, dočim je Japonska izvrstna vojaško organizirana ter z najmodernejšimi sredstvi opremljena. — Drug razlog pa je v nesložnosti kitajskih generalov. General Suintienjing in tudi drugi kitajski generali so odpadli od kitajskega poveljnika maršala Hsilianga ter se pridružili Japoncem. Tako se je zrušil ves kitajski obrambni sistem in provinca Džehol je izgubljena. Kitajci se sedaj predvsem trudijo, da omogočijo kolikor mogoče reden umik svojih čet. Niso pa Kitajci vrgli puške v koruzo, marveč hočejo število pušk in orožja pomnožiti. Ruske fabrike orožja in streliva delajo noč in dan za Kitajsko, ki bo te izdelke prejemale preko Mongolije na račun ruskega posojila. Tudi razne evropske fabrike orožja in streliva izdelujejo, odnosno že pošiljajo izdelke na Daljni vzhod. Tako ne bodo topovi na vzhodu kmalu onemeli. Umik Kitajcev se je posrečil in se vršil v redu. Umikajoč so se oddelki ponekod še borili proti prodirajočim Japoncem. Niso pa jih mogli ustaviti. V soboto točno teden dni po začetku japonske ofenzive proti Džeholu so japonski vojaki vkorakali v džeholsko glavno mesto Čengte. Kitajci so se umaknili za veliki kitajski zid, kjer pripravljajo protinapad.

==

Volitveni pastirski list nemških škofov. O priliki volitev so nemški škofje, zbrani na konferenci v Fuldi, izdali skupen pastirski list, v katerem povdarjajo: »Politične volitve za državni zbor, deželni zbor in za druga predstavništva so zelo važne ne samo iz političnih razlogov, marveč tudi radi posledic za zaščito in razvoj verskih in narodnih dobrin nemškega naroda, kakor tudi za položaj Cerkve v javnem življenju. Vsled tega mislimo, da je dobro in potrebno, da vas z vso resnobo

opomnimo na dolžnosti, ki jih imajo vsi katoličani in kristjani glede na porabo volilne pravice, in na odgovornost, ki jo imajo kot kristjani in katoliški verniki. Zato ponavljamo naš opomin: Volite zastopnike, kojih značaj in preizkušeno ravnanje jamči za to, da bodo podpirali mir in socialno blaginjo ljudstva, da bodo branili verske šole, delali na korist vere in katoliške Cerkve. Varujte se agitatorjev in strank, ki niso vredne katoliškega naroda. Išcite pouka in pojasnila v čisto katoliških časnikih.»

Svobodomisleci dvigajo povsod svoje glave. Njihovo nastopanje je različno po različnosti razmer, ki vladajo v posameznih državah. Način dela je razli-

čen, cilj pa je povsod isti, ter se glasi: izrinuti krščanstvo, osobito katolištvo, iz vseh panog javnega življenja in udejstvovanja, zlasti iz mladinske vzgoje. V to svrha se pripravlja ofenziva svobodomiselstva. Generalni štab svobodomiselstva je zbran v Moskvi, ki je poslala ter vzdržuje po raznih državah 5000 brezbožniških agitatorjev. V Avstriji ima letošnje delo svobodomislecev značaj odpora proti nemškemu katoliškemu shodu, ki se bo letos vršil na Dunaju. Izdali so geslo: »Najboljši odgovor na katoliški shod in konkordat je izstop iz Cerkve.« To je brezvestnost, ki je je sposoben samo kakšen svobodomislec! Ker bo velik shod katoličanov, naj bi ljudje izstopili iz Cerkve! Vsi bi se smeli shajati ter prirejati zборе in kongrese: liberalci, naprednjaki, framasoni, nacionalisti, socialisti, komunisti, samo katoličani ne! Svobodomisleci v Avstriji so tudi sklenili, proti katoliškemu shodu nastopati z manifestacijami ter tudi ob tej priliki prirediti protikatoliško, ali, kakor oni izjavljajo, protiklerikalno razstavo. Kaj bodo neki razstavili? Najboljše bi bilo, da bi razstavili svojo svobodoumno lažljivost, hinavščino, hudobnost in surovost.

Prvi Eskimo — jezuit. Letos je 8. januarja umrl brat Jožef Prince, prvi Eskimo-jezuit, star 29 let. Rojen je bil v deželi večnega leda in snega, v neki snežni bajti med Eskimi blizu Berinškega zaliva ter krščen od ruskega popa. Jezuitski pater Rupert ga je sprejel v katoliško Cerkev ter ga poslal v jezuitsko šolo v Holy Crosu. Mladi Jožef je bil vrl dečko, vnet za pouk in delo ter jako oprezen in okreten. Ko so nekoč njegovi sošolci ob vodi snažili vlovljene ribe, je iz bližnjega grmovja bilo čuti čudno godrnjanje. Jožef se ni prestrašil, marveč zagrabil puško ter previdno izginil v grmovju. Čez nekaj hipov je počil strel in mrtev je obležal bel severni medved. Jožef se je izučil kovaškega in tesarskega dela. Kljub svoji mladosti je tudi bil večš spremljevalec očetov jezuitov po nevarnih zasneženih poljanah, kjer prebivajo katoliški Eskimi. Vasi tamkaj tvorijo snežne bajte, vkopane v zemljo. Ako zapade globok sneg, izginejo v njem vse te bajte brez sledu, ker ni videti niti dima, ki drugače izdaja kraj, kjer stoji takšna bajta. Vajeno Jožefovo oko je našlo snežno bajto tudi v takih okoliščinah. Če pa le niso mogli na takih potih najti človeškega naselja, je Jožef izkopal za ljudi in pse v snegu rov, kjer so našli zavetje. Jožef je tudi dnevno napredoval v pobožnosti, posebno goreče je častil Najsvetejši Zakrament. L. 1926 se je z drugimi eskimskimi otroci udeležil svetovnega evharističnega kongresa v Chikagu v Zedinjenih državah Amerike. Vsi ti otroci so imeli na sebi eskimsko debelo obleko, v kateri so se radi velike vročine hudo potili. Ko pa je potem ob koncu kongresa nastala velika nevihta z viharjem, je svila ter druga dragocena obleka hudo trpela, eskimska obleka pa je ostala nepoškodovana. Ko je bil Jožef star 19 let, je prosil za sprejem kot brat v jezuitski red. Prej je šel k materi po slovo. Mati ga ni hotela pustiti iz snežne bajte,

marveč ga je prosila, naj ostane pri njej, jadikovala je, jokala in tarnala. In vendar je Jožef sledil notranjemu klicu, ki ga je klical v samostan. Meseca decembra 1928 je prejel redovniško obleko. Kmalu je obolel na jetiki. Dne 6. januarja 1933 je položil redovniške obljube. »Brat, kaj naj storim za tebe«, ga je vprašal predstojnik. »Gospod pater, govorite z menoj o ljubezni božji«, je mladi jezuit dahnil s tihim glasom. Čez dva dni je ta preprosti in pobožni sin eskimske zemlje svojo čisto dušo vrnil božjemu Stvarniku.

Posledice krize.

Opazovanje in dopis kmetskega človeka.

Kriza, ki pritiska na vse stanove, se kaže več ali manj v vseh panogah gospodarstva. Najhujše je prizadet seveda kmetski stan. Občutijo pa krizo seveda tudi drugi stanovi. Značilno je, kako se vsled krize ljudje omejujejo pri raznih stvareh, ki so bolj luksuznega značaja. Priliko sem imel govoriti z več podeželskimi trgovci, ki trdijo, da je poraba sladkorja na kmetih v zadnjem letu padla precej nad polovico. Tudi v industrijskih občinah je poraba sladkorja padla, vendar ne v toliki meri. Ako pogledamo po gostilnah, so v

primeri z obiskom pred kakimi petimi leti skoro prazne. Tudi tukaj se ljudje omejujejo le na najpotrebnejše, razven nekaterih stalnih pijančkov, ki pa jih je seveda malo. Zanimive so številke glede vporabe tobaka, ki jih je objavil pred kratkim »Slovenec«. Opaziti je, da so se ljudje vsled krize v večji meri odpovedali sladkorju, kavi in pijači, kakor pa tobaku. Pri tobaku je opaziti, da opuščajo finejše in boljše vrste in kupujejo cenejše vrste tobaka in cigaret. Po uradnih številkah smo v Sloveniji lansko leto razven brežiškega rajona porabili tobaka vseh vrst za Din 169.710.487, torej nekaj manj kot za 170 milijonov dinarjev. Od te zgoraj navedene vsote se je v laškem okraju brez Trbovelj, ki dobiva tobak menda iz Zagorja, porabilo tobaka za okroglo 4 in 1/2 milijona dinarjev. Leta 1930 pa je znašala približna vrednost na postajah Zidani most in Laško za v Ljubljano in v inozemstvo naloženo govejo živino tudi čez 4 in 1/2 milijone dinarjev, v l. 1932 pa je vrednost na omenjenih postajah naložene živine padla na 900.000 Din. Torej se je lansko leto v laškem okraju izdalo za tobak petkrat toliko, kolikor je bila vrednost v Laškem in Zidanem mostu naložene živine. Opaža pa se, da bodo za tobak izdane vsote letos precej manjše.

Duhovniške vesti. Odpovedal se je župniji Zavrče tamošnji župnik in dekan g. Anton Podvinski. — Za upravitelja dekanije Zavrče je imenovan Ignac Škamlec, župnik pri Sv. Andražu v Haložah. — Za provizorja v Zavrču je postavljen tamošnji kaplan Konrad Jarh. — Župnija Gomilsko je podeljena Fr. Satlerju, kaplanu pri Sv. Juriju ob Ščavnici. — Menjala sta župnije Franc Groblar, novomenovani župnik za Črešnjice, in Franc Hlastec, župnik pri Sv. Marku niže Ptuja. — Pre-

Odprava prepovedi alkoholnih pijač v Ameriki. Roosevelt nastavlja pivo.

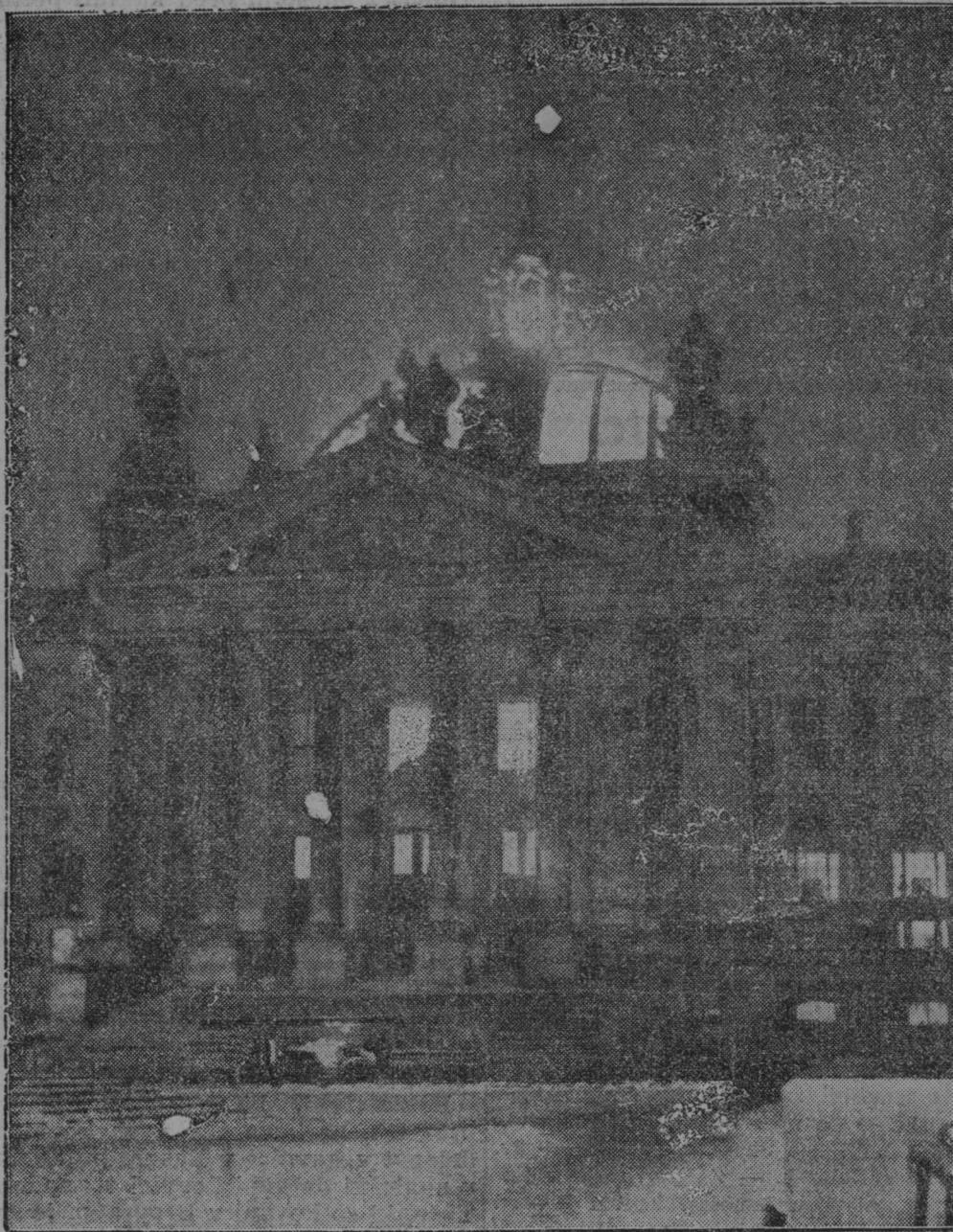
stavljeni so gg. kaplani Rudolf Vahčić iz Rušk Sv. Juriju ob Ščavnici, Anton Radanovič iz Zreče v Braslovče, Janez Leber iz Luč v Zreče in Venceslav Jastrobnik iz Ponikve ob južni žel. v Luče. — Razpisani sta župniji Zavrče in Kapele pri Brežicah do 11. aprila t. l.

Petdesetaki, ki so v naši državi v prometu, so kovani v dveh kovnicah, deloma v kovnici v Beogradu, deloma v angleški državni kovnici v Londonu. Tiste, ki so kovani v Beogradu, je spoznati na zaznambi »Kovnica A. D.«, ki je z majhnimi črkami postavljena pod sliko Nj. Vel. kralja. Angleška državna kovnica pa ni ničesar napisala pod to sliko.

Zmrznila je v snežnem metežu Terezija, hči premožnega posestnika Motalna v Frajhamu. Bila je na kolinah pri sorodnikih. Pozno zvečer se je vključ prigravarjanju sorodnikov, naj prenoči pri njih, odpravila domov. Med potom je zašla v snežni metež, omagala in zmrznila. Ker je ni bilo domov, so jo šli iskat ter jo našli mrtvo v kupu snega. Ponesrečenko, ki zapuščala tri male otroke, so pokopali v nedeljo dne 26. februarja.

Denar bi rad ponarejal. Človek, ki ima take nakane, se imenuje Jovan Popovič ter je star 60 let. Presedel je v mariborski kaznilnici dve leti, ker je poskušal ponarejati angleške funte. Pred nekaj dnevi je zopet prišel v roke mariborski policiji, ker je izmamil dve posestnikoma v Polenšaku 12 tisoč Din, češ, da jih bo porabil za nakup snovi in kemikalij za ponarejanje denarja, ki ga bo potem delil na tri dele. Ko sta prizadeta prijavila ta slučaj, je mariborska policija Popoviča prišla ter izročila okrožnemu sodišču.

Radi uboja moža. V petek, 3. marca, se je vršila pred malim kazenskim senatom v Mariboru razprava proti 41let-

Požar nemškega parlamenta.

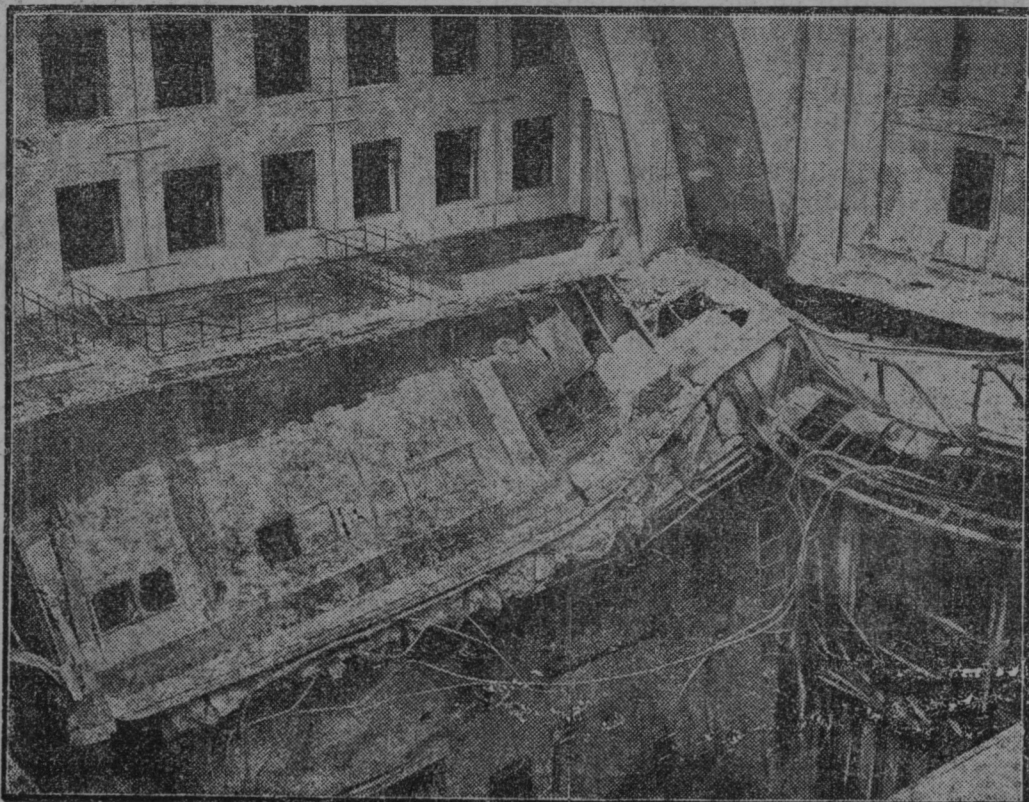
ni posestnici Antoniji Ploč v Gačniku, ker je 25. avgusta 1932 v prepiru tako nevarno ranila svojega moža, posestnika Ivana Ploča, da je na posledicah umrl v mariborski bolnišnici. Ploč Iv. je bil vdan pijančevanju in rad pohajkoval, žena pa je bila skrbna in delovna. Prišlo je v družini velikokrat do sporov. Tako je tudi 25. avgusta Ivan Ploč zgrabil ženo ter jo vrgel na tla. Prihitelec je materi na pomoč mladoletni sin, oče je tudi njega napadel ter gnač okoli hiše. Medtem je žena vstala ter skočila sinu na pomoč. V spopadu je mož padel na tla, v ležečega je naglo vrgla tri opeke, ki so ga zadele v glavo. Žena se je pred sodiščem izgovarjala s alibranom. Sodišče je to upoštevalo in jo obsodilo na 10 mesecev zapora pekojao na tri leta.

Žrtve podivjanosti. Podivjanost mladine, o kateri se danes toliko toži, zahteva vedno več žrtev. V ponedeljek, 27. februarja, se je zgodil tak slučaj v Novi vasi pri Sv. Marku niže Ptuja. Posestnik Peter Cvetko je priredil pustno zabavo svojim prijateljem in znancem. Ko so se gostje zabavali ter plesali, so se naenkrat pojavili pred hišo nekateri fantje iz Stojncev z noži v rokah. Domači gostje so ostali mirni ter dovolili,

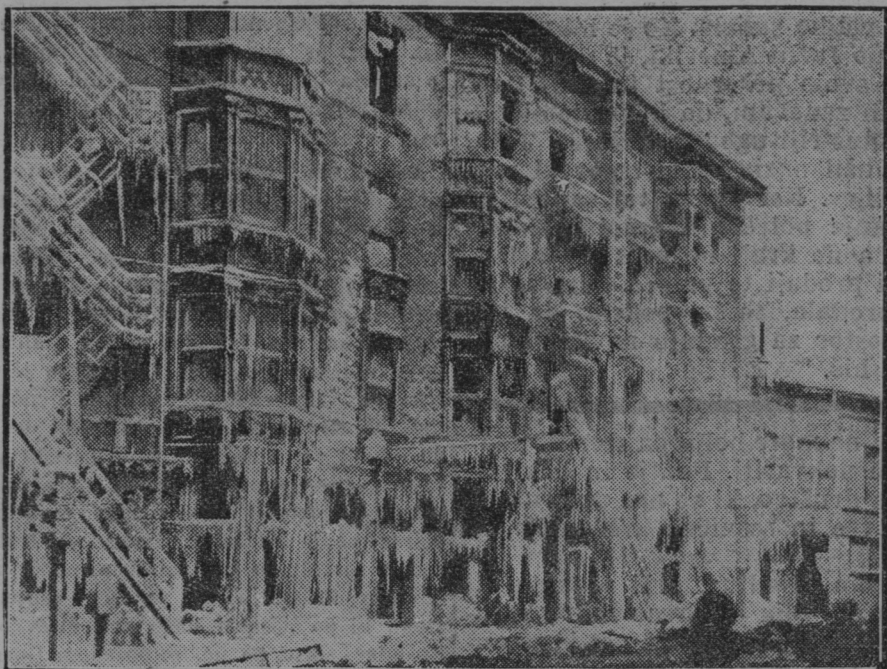
da so nepovabljeni gostje zaplesali. Naenkrat pa eden izmed njih napade posestniškega sina Franca Meznariča in ga zabode z nožem. Ker mu je prerezal žilo-odvodnico, je Meznarič po prevozu v ptujsko bolnico umrl. Na pustno nedeljo je bila večja družba fantov v neki gostilni v Cirkovcah na Dravskem polju. Ko je Jožef Klasine iz Mihovcev šel okoli 11 ure ponoči iz gostilne, so ga drugi fantje napadli, pobili na tla ter ga obdelovali z latami in noži. Zadobil je šest velikih ran po telesu in eno rano na glavi od žreblja v lati ter se zdravi v ptujski bolnici. Isti večer je nekdo napadel v Stojncih kmetskega fanta Janeza Obrana ter ga s sekiro udaril po glavi. Obrana je bil prepeljan v ptujsko bolnico. V Selah pri Ptujju je prišlo v noči na pustni torek do strašnega krvoprelitja. Med veselo fantovsko družbo se je okrog polnoči začel spor, ki se je kmalu razvnel v krvav pretep. Posestnikov sin Mihael Kranjc iz Drnove je obležal mrtev z prerezanimi vratom in presekanjo glavno žilo, posestniški sin Franc Intihar iz Sv. Lovrenca na Dr. polju pa s težkimi ranami, ki si jih zdravi v ptujski bolnišnici.

Obešen je bil v Beogradu 28. februarja Rajko Radjelović iz Borova, ki ga je obsodilo na smrt sodišče za zaščito države 14. februarja, ker je bil član in je po nalogu teroristične organizacije »Zapadna pokrajina« v Sofiji položil 11. septembra 1932 dva tempirana peklena stroja v vlak Beograd—Niš, da bi s tem izvršil atentat na ljudi in javne prometne naprave.

Obesil, ker se ni oženil. Koncem februarja se je v vasi Gjurgjevo blizu mesta Novi sad obesil 24letni kmetski sin Gjoka Dejanovič. Nagib tega samomora je nenavaden. Pred nekaj dnevi se je namreč omožila njegova mlajša sestra. Gjoka je bil na stališču, da se mora on kot starejši prej oženiti, kot mlajša sestra omožiti. Ker njegova volja v domači družini ni prodrila, je za-

Opustošena sejna dvorana v nemškem parlamentu.

Podoba zime v Ameriki.

pretil, da se bo usmrtil. Domači so mislili, da je to samo prazna grožnja. Gjoka pa je šel ter se res obesil.

Strela v februarju. V vasi Vrisnik na Hvaru v Dalmaciji je v noči 21. februarja grmelo ter je tudi udarila strela. Ena strela je udarila v drevo, druga v strelovod na šoli. Ker je ta strelovod najbrž bil poškodovan, je strela švignila v sosednjo hišico, ki je bila kakor prislonjena na zid hiše, ter je tamkaj oplazila mulo, ki je takoj poginila. V bližini 10 metrov je bil stari župnik D. Vicko, ki je sedel za mizo ter molil brevir. Njemu kakor tudi njegovi služinčadi se ni nič zgodilo. Pač pa je strela malo ošinila neko ženo, ki je bila v sosedni hišici ter se je onesvestila.

Odvetnik dr. Ivan Stanonik v Celju vljudno naznanja, da ima od 1. marca 1933 naprej svojo pisarno v Celju, Aleksandrova ulica 3, prvo nadstropje. 269

Dr. Varl, specialist za pljučne bolezni, se je preselil iz Aleksandrove ceste 6 v Gregorčičevo ulico 6. Ordinira od 11 do 12 in od 4 do 5. — Ob nedeljah od 9 do 11. — Röntgen. 273

Odvetniška pisarna dr. Hodžarja ostane v dosedanjih prostorih, Vodnikova ulica (Ljudska posojilnica), Celje. 289

Kako so se v Benetkah v predpustu zabavali.

Beraški most v Florenči na Laškem

ni stal mestne blagajne ne vinarja. Zgodilo se je to tako-le: Veliki vojvoda Toskanski je dal oklicati po deželi in po mestu, da se naj zberejo vsi berači ob naznanjeni uri na bregu reke Arno in da dobi tamkaj vsak od njih po milosti velikega vojvode novo lepo obleko. O naznanjeni uri je pridrla množica beračev na breg reke Arno. Tu jih vojaki obstopijo in prisilijo, da so morali staro obleko sleči, radi ali ne radi oddati, in novo obleko obleči. V starih oblekah pa so dobili toliko denarja zašitega, da so ž njim nov most zidali.

Pavel Keller:

9. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Brez sape so prežali stražniki.

Črna postava je vzrastla pred njimi. Stražniki so skočili proti njej.

»Stoj!«

Postava je bliskovito zavila na levo.

»Stoj! Stoj! Če ne, bomo streljali!«

Začel se je pogon. Sedaj so bili v nižavi, sedaj zopet je šlo vkreber. Imeli so tihotapca, ki ni mogel hitro naprej, kakor v volčji jami.

»Stoj! Udaj se!«

Begunec se je hitro okrenil, kakor preganjana žival, ki hoče napasti lovce, privršal proti stražnikom in štirikrat ustrelil. Eden stražnikov je bil ranjen; v naslednji sekundi pa je tihotapec zadet padel v sneg.

Hiteli so k padlemu, tudi tisti, ki je bil ra-

njen v roko, in mu posvetili v obraz. Obraz ni bil pomazan. Jeras.

»Pravi je,« je rekel višji stražnik.

Padli je odprl oči.

»Kaj — kaj — je? — Kaj hočete?«

»Pij, Jeras!«

Višji stražnik mu je ponudil svojo čutaro. Toda ranjenec ni pil. Zaprl je oči in mrmral:

»Izdan — Meden? — To je — tvoj — konec — ti —«

S silo so mu vlili konjaka v usta.

Ranjenec je še enkrat odprl oči.

»Studenec — pri Col — nar — jevem — studencu — Meden —«

»Kaj je pri Colnarjevem studencu, Jeras? — Jeras! Kaj je pri Colnarjevem studencu? Kaj je z Medenom?«

Jeras se je iztegnil in obležal brez življenja. Večen molk. Tragedija v gozdu.

Sedaj šele so zavezali ranjenemu tovarišu roko, nato so položili mrtvega ali vendar le samo brez zavestnega ob pot pod zasneženo smreko.

ozirov prodati p'emiški posestniki. Kakor poroča angleški list »Daily Express«, bo angleški kralj to palačo prodal, ker njegove premoženjske razmere niso sijajne. Nekdanje veliko premoženje angleške kraljevske družine se je tekom zadnjih desetletij precej skrčilo. Ker je v blagajni nastala praznina, bi jo radi napolnili z izkupičkom Buckingham-palače. Angleški kralj in tudi prestolonaslednik soglašata s tem načrtom. Prestolonaslednik je mož praktičnega duha, ki ima za gospodarske

nujnosti veliko smisla. Ko je bil na potovanju po Južni Ameriki, je predvsem posvečal svojo pozornost in svoj trud trgovskim zadevam, da bi pridobil angleški industriji ugodna tržišča. Tako si je zaslužil naziv »prvi trgovski potnik Anglije«. Ker gre v tej zadevi za pridobivanje potrebnih gmotnih sredstev, nista ne kralj ne prestolonaslednik proti prodaji te palače. Ako se bo palača prodala, se bo podrla, da napravi prostor za gradnjo novih stanovanjskih hiš.

Mladini!

Slomšek, ki je bil ter še vedno je pravi oče slovenske mladine, ni nikdar nehal mladino opominjati, da se zaveda velike važnosti mladih let. Mladost je pomlad v človeškem življenju: kdor spomladi ne seje, ne bo jeseni žet.

Sejati je treba seme izobrazbe. Mlada duša je kakor zorana njiva, sprejemljiva za duhovna zrnca. Ako ostane neposejana, ne bo iz nje ničesar zrastle. Neizobražen človek je izguba za sebe, za družino, za narod in za državo.

Mladina, zavedaj se pomena svojih let! Porabi sredstva, ki so ti na razpolago za izobrazbo. Predvsem v roke dobro knjigo, ki ti je prava prijateljica! Slabe knjige in nekrščanskega časnika pa se varuj kakor kače, ki nosi v sebi strup.

Fant, ki ti je hrabrost v mladi krvi, bodi hraber v obrambi krščanskih načel! Če izgubiš vero, si zavrgel najmočnejši ščit za življenjsko borbo. Če ti vera omedli ali omledi, boš po značaju slabotnej, ki nikjer ne pride do veljave.

Mlad človek išče tovarištva. Tovariši ti bodi takšen, ki je tako dober ali celo boljši kot ti. Kdor ni dober ali boljši kot

ti, te tudi ne more boljšega storiti, marveč samo pokvariti. Fantje in dekleta, pazite na društvo, ki se mu pridružite! Če ni povse in resnično krščansko, ni za vas.

Slovenska mladina, drži se pota, ki Ti ga kaže Tvoja duhovna mati, katoliška Cerkev. Vsaka druga pot je stranpot in ne vodi k sreči. Po poti krščanskih in narodnih načel! Ta pot vodi k Tvoji sreči in k pravi narodni blaginji!

Ptuj. V postnem času vprizori Kmetijsko bralno društvo na Rogoznici veliko dramo: »Pasijon«, ali trpljenje in smrt Jezusa Kristusa v 11 slikah. Vprizoritev bo v mestnem gledališču v Ptuj, v popolnoma novi opremi. Prvikrat se vprizori na praznik sv. Jožefa dne 19. marca; ponovilo se bo na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. marca in v nedeljo dne 26. marca vsakokrat ob 3. uri popoldan. Nihče naj ne zamudi, pogledati si te veličastne vprizoritve!

Petrovče. Fantovska kongregacija v Petrovčah priredi v nedeljo dne 12. marca, ob treh popoldne, v Jelovšekovi dvorani v Petrovčah prelepo kmetijsko dramo »Vrnitev«. Snov je vzeta iz vojnih časov. Vsi prijatelji lepe igre ste iskreno vabljeni!

Rečica ob Savinji. Na pustno nedeljo so vprizorili otroci naše osnovne šole v dvorani g. Štiglica prekrasno igro »Desetnik in sirotica« v treh dejanjih. Vse vloge so nadebudni malčki izborni podali. Obisk igre je bil zares rekorden; dvorana je bila docela napolnjena. Čisti dobiček je namenjen v prid revnejšim

šolarjem. Posnemanja vredno! — Predpastni čas je bil pri nas letos še dokaj miren, čemur je seveda največ vzrok ta kruta gospodarska kriza. Želimo tudi, da bi bližajoča se pomlad nam prinesla boljših časov!

Bočna pri Gornjemgradu. Prostovoljno gasilno društvo Bočna je priredilo v nedeljo dne 26. februarja svojo običajno predpastno prireditve. Po končani veseloigri »Glavni dobiček« se je razvila lepa zabava. Da so bili vsi cenjeni gostje dobro postreženi, za to so poskrbeli naš dobri Šekov ata z žlahtno kapljico in izbornimi jedili. Tudi igra je pod režijo gđc. Majerholdove prav odlično uspela. Celo obsežni Šekov salon, ki je bil doslej vedno dovolj velik za tukajšnje prireditve, je bil to pot veliko premajhen in je moralo več daljnih in zapoznelih gostov oditi. Celotni uspeh prireditve je bil kljub današnjim težkim časom v moralnem kot gmotnem oziru prav zadovoljiv. Zahvaljujemo se vsem cenjenim gostom, ki so posetili našo prireditve od blizu in daleč, zlasti pa našim sosedom Gornjegrajcem, ki so se odzvali v tako častnem številu. — Gasilno društvo Bočna.

Potres na Japonskem.

V noči 2. marca je skoro v vsej Japonski, posebno pa na severovzhodni obali zavladal katastrofalen potres. V glavnem mestu Tokiu je ljudstvo v velikem strahu zbežalo na ulice. Vsled strašnih potresnih sunkov je na mnogih delih mesta izbruhnil požar. Ranjenih je bilo 1200 ljudi, pogrešajo pa jih nad 200. Središče potresa pa je bilo severno od Tokia pod goro Fukošimo. V mestu Kaneitiu, ki leži pod to goro, je potres podrli 1000 hiš. Zaradi potresa je nastal silen morski vihar, ki je bil strašnejši kot potres sam. Morski valovi so prestopili bregove, preplavili pokrajine, potopili ali odnesli ljudi, porušili hiše. Obmorska mesta so najbolj trpela, nekatera mesta so kar izginila, kakor tudi vasi, ki so ležale ob obali, kjer je divjal strahovit vihar. Skupno je ta potresna katastrofa porušila preko 5000 hiš: poldrugi tisoč jih je razdejal po-

Čudovito oblikovano drevo je bilo videti kakor bela žena, ali pa mramornat nagrobni kamen.

Življenje, ki je bilo omadeževano z marsikatero krivdo, je našlo tu svoj hitri konec. Ali je bil mrtev? Stražniki tega niso vedeli. Kdo naj sodi? Kdo naj obsodi? Tu leži človek, ki je bil nesrečen vse svoje življenje. Očeta ni bil poznal; mati pa je bila zaradi stiske, ki jo je trla v življenju, mračna, trda žena, ki svojemu otroku ni kazala ljubezni. V vasi se otrok nikomur ni smilil. Stradež ga je naučil krasti, strah ga je naučil laži, nevarnost prekanjenosti, slabo ravnanje vsepovsod potuhnjenosti in sovraštva. Sedaj je bil mrtev, in sneg iz božjega ga je počasi začel pokrivati, med tem ko so hiteli stražniki do prvega človeškega bivališča, da bi poiskali kakšno nosila.

Meden je imel nemirno noč. Mrzlično je hodil po svoji veliki kmetijski sobi gori in doli, kadil iz pipe kar naprej in konečno začel piti. Jerasa ni bilo od nikoder. Vsakokrat, kadarkoli

se je zunaj kaj zganilo, je Meden prebledel. Ali pride, ali je še živ? Toda Jerasa ni bilo. Saj tudi ne sme priti! Nikoli več se ne sme vrniti!

Nazadnje pa Meden le ni več zdržal doma. Zbežal je v zimsko noč, tja do Blažunove krčme. Če se Jeras sploh vrne še kdaj, tedaj se oglasi pri Blažunu.

V gostilni so sedeli trije fantje. Igrali so na karte.

Začudeno so pogledovali na prišleca.

»Tako pozno? Ali prihajaš iz mesta?«

»Ne, od doma! Nisem zdrav. Mislim, da imam mrzlico.«

»In bolan hodiš iz hiše?«

»Mislim, da mi bo sveži zrak koristil. Blažun, skuhaj mi ruma z vodo in sladkorjem —«

Fantje se niso več brigali zanj, ampak so igrali. Blažun je zaplečeval, se vtikal v igro, izdajal karte; nahrulili so ga, pa se vendar ni poboljšal, kakor se večina zaplečnikov nikoli ne poboljša.

Meden se je potil. Nemir v njem je rasel.

»Kaj pa ti je, Meden? Saj se ves treseš!«

Postrežljivi hudodelnik.

Hudodelnik, ki je zaradi uboja stal pred sodnijo, se je izgovarjal na vse mogoče načine, da ni imel prav ničesar v roki, ko je dotičnika ubil.

»Kako bi bilo to mogoče, da bi vi ne bili imeli polena v roki?« vpraša predsednik sodišča, »saj ga z golo roko vendar niste mogli ubiti.«

»Prosim, g. predsednik, če hočete, vam pa pokažem, kako sem ga z golo pestjo ubil«, reče hudodelnik, približavši se osuplemu g. predsedniku.

Bolje poprej.

Dvorni norec Franc I., kralja francoske.

tres sam, druge pa požar ali pa so jih podrli morski valovi. Smrtnih žrtev je bilo preko 500, nekateri jih cenijo na 1000. Več tisoč ljudi pa je ranjenih, odnosno pogrešanih.

Po uradnih poročilih je bilo ubitih 1553 oseb, ranjenih pa 3338, porušenih, odnosno odplavljenih je bilo 6500 hiš, potopilo pa se je 1300 ribiških jadrnic in čolnov. Nekaj mest je napol razrušenih, najbolj je trpelo mesto Miako, kjer je porušenih in požganih 3000 hiš, skoraj celo mesto. Večina prebivalstva od potresa prizadetih krajev se peča z

ribištvom, in velik del moških se je nahajal na visokem morju. Moški so utonili v morju, žene in otroci pa so našli smrt pod ruševinami svojih hiš in koč. Fantje iz teh krajev se nahajajo na bojiščih Mandžurije in Džehola. Iste kraje kakor sedaj je prizadel še večji potres leta 1896. Takrat je vsled potresa in povodnji našlo smrt 27 tisoč oseb, nad 25.000 je bilo ranjenih. Še strahovitejši potres na Japonskem je bil leta 1923. Takrat je bilo ubitih 150 tisoč ljudi, ranjenih 300.000, porušenih 316.087 hiš.

Vam je potrebno spomladansko zdravljenje s Planinka čajem Bahovec, ker čisti kri, jo osvežuje in razredčuje. Planinka čaj izloča iz telesa vse tuje materije in škodljive strupe in tako obnavlja ves organizem. Začnite tudi vi z 6—12tedenskim pomladnim zdravljenjem. Zavoj Planinka čaja 20 Din v lekarnah. 287

Kamnica. Sam si je končal življenje 23letni mladenič Št. G. v Kamnici pri Mariboru. Vzrok samomora je nastal radi nekega dekleta.

Kamnica pri Mariboru. Tudi nas ni zapustil letošnji pust brez svatb. Dne 20. februarja je sprejela v naši župni cerkvi zakrament sv. zakona naša pridna mladenka, dolgoletna prednica Marijine družbe Veronika Kaube, hči veleposestnika na Jelovcu. Za spremljevalca na življenjski poti si je izbrala Franca Mačka na Slemenu. Veseli gostje so se spomnili na gostiji tudi občinskih revežev ter za nje nabrali 130 Din. Darovalcem najlepša hvala, mladima zakonskima pa želimo mnogo sreče!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Strašna si smrt v svojem neusmiljenem poslu. Res, ne gledaš ne na levo ne na desno! Kaj tebi, smrt, če nam delaš žalost, ko pobiraš iz naše sredine najboljše! Spremili smo na zadnji poti zgledno gospodinjo, zvesto ljubečo ženo in srečno mater Terezijo Fraso, kmetico na Flekušku. Šele 44 let stara, je po kratki bolezni zapustila svojega dobrega moža dne 16. februarja. Nešteta množica žalujočih je napolnila naše pokopališče v nedeljo in s solzami v očeh je gledala, kako so spustili v grob možu oporo, dvema otročičema pa njuno ljubezen. Pogrebci so pri sedmini po pokojnici zložili za novo bogoslovnico 200 Din.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Nemilo so nam zadoneli zvonovi in so nam naznanili žalostno vest, da je zatisnil za vedno svoje oči v mariborski bolnici komaj v starosti 44 let Jakob Majcen, čevljarški mojster na Spodnjem Hlapju. Bil je vzoren slovenski mož, značajan in pošten, in zato pri vseh priljubljen. Dolgo vrsto let je bil naročnik »Slovenskega gospodarja«. Hvala vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, kateri so ga spremljali na njegovi zadnji poti na magdalensko pokopališče. Ohranjen mu bodi časten spomin in večna luč naj mu sveti!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Za nami je ta šmentani predpust. Dolg je bil letos, zato smo pa imeli tudi vse polno porok, kakor že dolga leta ne. Najbolj sta se v letošnjem predpustu in lansko jesen izkazali obe Senarski in severni del Oseka. Druge vasi so dale manj ženinov in nevest. Zato smo pa vsaj po vsej pravici lahko na pust in na pustno nedeljo smeli jesti krape, ker smo imeli v fari veliko gostij. Pravijo namreč, da v tisti fari ne smejo na pust jesti krapov, kjer ni bilo nič gostij. Pa imamo v fari še veliko deklet za možitev in fantov za ženitev. Te smo si pa prihranili za boljše čase; drugače prihodnja leta ne bo nič s krapci. — Kaj pa združenje občin v fari? Je pač menda tako kakor povsod po naši mili Sloveniji. Naš trg, ki šteje 345 ljudi in ima povsem na vse strani podeželski značaj, bi bil najrajše občina zase; okoličani pa pravijo, da hočejo pripasti k novi trški občini, češ, tako pravijo, če smo dobri za to, da nosimo težko pridobljene dinarje v trg, naj bomo potem

tudi deležni kakih dobrot iz trške občinske blagajne. Nekateri pravijo tudi, naj bi občina Gočova pripadala k novi trojiški občini. Bomo videli, kakšen kruh se bo spekel iz te moke. — Letos je sv. Matija našel vse polno leda in snega. To bo moral še pošteno brusiti sekuro, predno bo posekal ves sneg in led. Pa mu bo toplo pomladansko solnce pri tem težkem delu že rado priskočilo na pomoč.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kakor na kak praznik je bilo na pepelnico pri nas. Iz vse širne župnije so prihiteli odrasli in mladina, da bi še enkrat segli v roko našemu dobremu g. kaplanu Francu Satlerju in mu zaklicali: Zbogom! Ob pol 9. uri se je kar trlo ljudi pred župniščem. Prišel je, držeč v roki prekrasen šopek klinčkov, katerega mu je poklonila hvaležna jurjevska šola. Takoj ob vratih se je poslovila od njega Kocbekova Tilka s tako prisrčnimi besedami, da se je vse zasolžilo. V imenu dekliške Marijine družbe je spregovorila poslovilne besede Čušova Anica, ki je komaj zadrževala solze. V imenu fantovske Marijine družbe se je poslovil od svojega dolgoletnega voditelja Korošak Franc. Nato se je Kosar Jakob zahvalil odhajajočemu g. kaplanu v ime

ga, je tožil kralju, da mu žugajo neki sovražniki s smrtjo. Franc mu je nato dejal: »Če to storé, dal jih bom 5 minut pozneje obesiti na vislice.«

»Veličanstvo«, zavrne norec, »prijetneje bi mi bilo, ko bi jih dali že pet minut prej obesiti!«

Skrb za jed.

Volilni knez Saksonski je imel pri kosilu profesorja Taubmana, znanega šaljivca. Ko si je ta po dokončani jedi vtaknil dva piščanca v žep, je rekel knez, to opazivši: »Bratje, ne skrbite, kaj boste jedli!«

»Prav, prav«, odvrne Taubman, »jaz tudi nočem skrbeti, zato

»Mislim, mislim, da imam špansko. Pa bi vendarle ne bil smel iti iz hiše. Skuhaj mi še ruma, Blažun!«

Bilo je že pozno v noč, tedaj se je pripeljal nekdo na smučéh. Meden je prebledel. To je bil Jeras. Torej je vendar ušel! — Ne, bil je nekdo drugi!

Mož je planil v sobo in bušil z besedo:

»Jeras je mrtev!«

Vsi so skočili kvišku, le Medven je obsedel in se krčevito oprijel mize z obema rokama.

Prišlec je pripovedoval:

»Bil sem v krčmi na hribu. Jernej je bil tam in še nekaj drugih. Bilo je že pozno. Tedaj sem se odpravil proti domu. Blaga nisem imel s seboj; zato sem bil varen. Peljal sem se v nižavo proti meji. Med potjo sem opazil na tleh nahrbtnik. Pobral sem ga in si ga naložil. Komaj pa sem se popeljal malo dalje, sem slišal v dolini spodaj strele. Pet ali šest. Priplazil sem se bliže. In zagledal sem stražnike okrog moža, ki je ležal na tleh. Eden je rekel: »Jeras je. Še obraza nima počrnjenega. Sedaj pa leži tu na tleh!« Tako so

hodili okrog njega. »Mrtev je«, je rekel eden. »Jaz sem ga zadel. Ni bilo mogoče drugače. Štirikrat je ustrelil z revolverjem proti nam.«

»Saj ni imel revolverja; v mestu ga je bil zastavil,« je oporekal eden izmed tihotapcev.

»Povej! Povej!« so silili vanj drugi.

»Mislili so torej, da je mož mrtev. Toda Jeras je začel govoriti. Govoril je tiho, da ničesar nisem mogel razumeti. Tem glasneje pa so govorili stražniki. Skoraj vpili so: »Jeras, Jeras, kaj je z Medenom in s studencem?«

Vsi so se ozrli v Medena, ki je kakor mrlič bled sedel na stolu in se tresel po vsem životu. Toda takoj so se obrnili zopet proti prišlecu:

»Povej! Povej!«

»Ponovno so vprašali po Medenu in studencu. Nato je rekel eden: »Utihi! je; sedaj je gotovo mrtev.« Po kratkem posvetu so položili Jerasa ob pot. Eden je ostal pri njem za stražo, druga dva pa sta zavila proti gozdarju. Mene je zeblo neusmiljeno; toda nisem se smel geniti. Čakal sem. Ni trajalo dolgo, saj je le pet minut

nu vse župnije za njegovo plodonošno 12letno delovanje pri Sv. Jurju ob Ščavnici in mu želel božjega blagoslova v njegovi novi župniji Gomilsko v Savinjski dolini. Korošak Tone pa je deklamiral ganljivo slovo, ki je vse ganilo do solz. Nazadnje se je g. kaplan poslovil od vseh zbranih ter nas bodril, naj tudi v bodoče živimo po Kristusovih naukih, da bomo, četudi sedaj ločeni, enkrat vendar prišli zopet skupaj, kakor pravi poslovilna pesem: »Da bi na desnici stali pred Sodnikom zadnji čas in še nikdar ne ločili . . .« Vsem nam je bilo težko ob slovesu, zlasti še, ko je domači pevski zbor pod vodstvom organista g. Kocbeka zapel poslovilno pesem: »Dolinice, hribovi vi! Od

bruarja na Slivnico. Nesrečno naključje je hotelo, da je padel v potok in podlegel poškodbam. Za njim žaluje žena in tri že preskrbljene hčerke. Bog mu bodi mil sodnik!

Sv. Janž na Dravskem polju. Srečna je bila naša župnija od 5. do 12. februarja, ko smo imeli sv. misijon. Vsaki dan je bila cerkev polna, prišlo je tudi mnogo ljudi iz sosednjih župnij. Govori gg. misijonarjev so bili izbrani in jedrnat, ljudje so govorili, da bi jih poslušali celi dan. Kmečko ljudstvo uvidi samo, da mu je treba pravih naukov, takih, ki bodo ljudstvo dvignili in vodili po pravi poti. Take nauke pa nam daje naša vera. Ko bi moderni svet spoznal, kako daleč je zabredel v

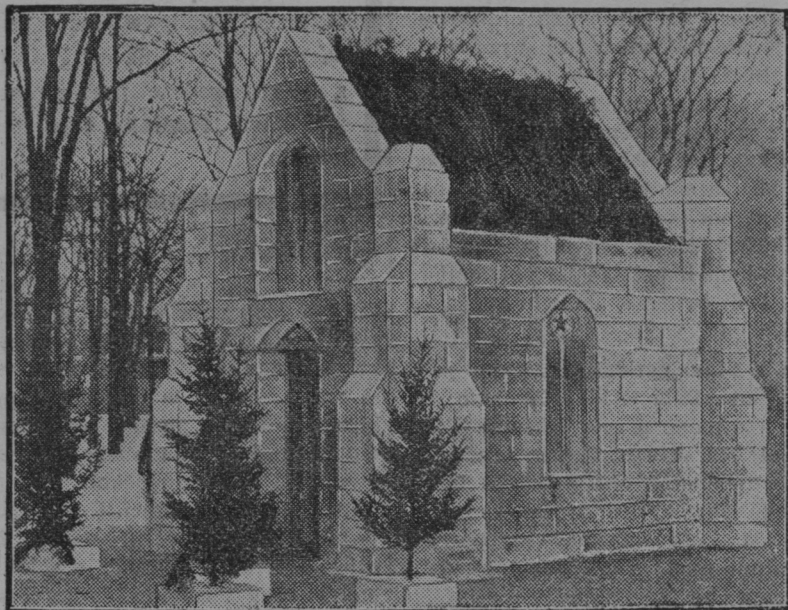
ka Leopolda Leskovarja razrešil njegove službe. Imenovani je bil svojčas začasni župan tukajšnje občine ter daljšo dobo let marljiv občinski odbornik. Na njegovo mesto je postavljen za člana občinske uprave Anton Predan, šolski upravitelj v Majšpergu.

Gerečja vas pri Ptuj. Bridko gospodari tukaj pri nas božja dekla, ki nam je pobrala kar pet oseb v teku treh tednov. Zadnji nam je preminul gasilec tovariš Kiseljak Jožef, kateri je po dolgi mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, dne 20. februarja mirno v Gospodu zaspal. Pogreb rajnega se je vršil dne 23. februarja ob 8. uri zjutraj. Na zadnji poti so ga spremili domači gasilci. Na grobu je v lepih besedah orisal življenje rajnega domači č.g. župnik Skuhala. Za slovo so mu tudi zapeli domači pevci. V miru počivaj, dragi nam Joško!

Studenice pri Poljčanah. Milo so zadoneli zvonovi pri sv. Luciji in naznanjali, da nas je za vedno zapustil naš dobri sosed Lepej Janez v Križehi vasi. Dolgi šest let je voljno prenašal svojo težko bolezen in bil večkrat spreviden s sv. zakramenti. V tej dolgi bolezni sta mu marljivo stregli žena in hčerka, dokler ga ni dobri Bog poklical k sebi. Kako je bil priljubljen, je pričal njegov pogreb. Kljub slabi poti se ga je udeležilo mnogo sorodnikov in prijateljev. Predno so rajnega odnesli od hiše žalosti, se je poslovil od njega njegov prijatelj Anton Goričan z ganljivimi besedami. Naj počiva v miru, njegovi ženi in hčerkam pa iskreno sožalje!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Dne 10. februarja smo ob obilni udeležbi pogrebcev spremili k večnemu počitku Amalijo Strniša, posestnico v Spodnjem Gaberniku. Rajna je bolehal več let na želodčnem raku. Bogu vdan je prenašala grozno bolezen, zanašajoč se na božjo pomoč. V katoliškem duhu je vzgojila sedem otrok, kateri so vsi člani fantovske in dekliške Marijine družbe; starejša hčerka je marljiva cerkvena pevka. Počivaj v miru, ljuba mati, in na svidenje v nebesih!

Sv. Vid pri Grobelnem. Prisrčno in slovesno smo sprejeli novega g. župnika L. Kolenca. Čaka ga veliko dela v vsakem oziru. Pa saj vemo, da je prinesel s seboj veliko dobre volje in vneto srce za čast božjo in zveličanje duš. Sedaj se lahko vsa župnija udeleži ob

Cerkev iz leda v državi Viscousin v Zedinjenih državah.

vas slovo srce boli . . .« Nato je g. kaplan sedel na sani in se med slovesnim zvonenjem odpeljal po sneženi cesti proti novi domačiji. Naj Vam nebeški Oče lajša Vašo življenjsko pot kot župniku v lepem Gomilskem!

Slivnica pri Mariboru. Kruto nas obiskuje božja dekla smrt. Več ko teden dni je preminulo, kar smo pokopali mater Kolmanovo. Prišla je zopet in izbrala iz naše sredine vrlega viničarja in očeta Jožefa Glodež iz Črete. Nič hudega sluteč se je podal zvečer 13. fe-

svojem brezverstvu, bi se vrnil nazaj na pravo pot, k sv. veri. V nedeljo smo se poslovili od gg. misijonarjev. Cerkev je bila nabit polna. Slovo je bilo težko. Marsikateremu so se orosile oči, ko se je naš g. župnik v imenu faranov od njih poslavljal. Naša zahvala bo najboljša, ako bomo tako živeli, kakor so nas učili, in če bomo te nauke v vsakdanjem življenju izpolnjevali.

Majšperg. G. ban je z odlokom z dne 6. februarja 1933 tukajšnjega občinskega odborni-

od tam pa do gozdarja. Prišli so kmalu nazaj. Prinesli so nosila in odeje. Tudi gozdar je prišel. Naložili so mrtvega na nosila, ga pokrili in odnesli. Tedaj sem jo urno pobral proti domu. Sedaj pa mi dajte piti; le malo sem še živ!»

Sedli so zopet vsi okrog mize in nekaj časa mislili na mrtvega Jerasa. Nenadoma je eden zavpil:

»Poglejte vendar Medena, saj bo umrl! — Meden, Meden, kaj pa ti je?»

Meden je trudno rekel:

»Zelo — zelo — sem bolan. — Španska! — Trese me!»

Sklenili so, da takoj spravijo Medena domov. Blažun je dal hitro napreči sani.

»Dve steklenici ruma ti bom dal domov, Meden. Rum je najboljšo sredstvo proti španski. Dobrega starega dve steklenici ti bom dal. Plačal boš že pozneje!»

Eden tihotapev je sedel z njim na sani. Medena so zavili do vratu in ga odpeljali domov.

Ko je ostal sam, si je Meden doma hitro opomogel.

Jeras je mrtev! Črv, ki mu je izpodjedal življenje, je bil pohojen.

Meden je pil veliko. Velikansko zmago slavje mu je napolnjevalo srce. Sovražnik je bil mrtev. Krvoses, ki je sesal njegovo kri, se je iztegnil. Dobro tako!

Seveda, blebetal je nekaj o studencu. Toda kaj velja to? Kaj dokazuje to? Bile so le smrtne blodnje, spomin na doživljeni umor dekleta, o katerem sta oba izpričala. Tudi revolver, ki so ga našli pri mrtvem Jerasu, ni dokazal ničesar; nihče ne more potrditi, da je njegov. Saj je bil čisto navaden browning, kakor jih izdelajo na tisoče, brez kakega posebnega znamenja.

Meden je bil prav zadovoljen. Pil je še in še. Stopil je tudi k oknu, pogledal proti studencu, ki je vrel iz tal tam na Colnarjevem vrtu. Para se je vlekla po belo pokritem vrtu. Meden se je zasmel:

»Le čakaj, ti čarovni vrelec, ogenj v snegu! Dobim te, dobim te kljub vsemu!»

(Dalje sledi.)

sem se založil dobro z živežem.»

Neprijatelj sladkim rečem.

Med amerikalansko vojsko je govornik pri slovesnosti navduševal poslušalce, naj so srčni in sklenil je z besedami:

»Vojskujte se, bojujte se, državljani, kajti sladko je umreti za domovino!»

»Zakaj pa vi ne umrete za domovino?» ga vpraša radoveden poslušalec.

Govornik malo obmolči, potem pa zavrne prijazno: »Nisem prijatelj sladkim rečem!»

nedeljah in praznikih sv. maše ker ima gosp. župnik dvojno, oziroma trojno sv. opravilo. V šoli je že osnoval Marijin vrtec, da bo tako vsak mesec zbral mladino pri mizi Gospodovi. Iskreno želimo in prosimo Boga, naj nam ohrani g. župnika mnoga leta v trdnem zdravju! Bog ga živi!

Zbelovo pri Ločah. Zapustila nas je, sprevidena s sv. zakramenti, skrbna mati, vdova in sosedin in šla v večnost po svoje plačilo, ki si ga je zaslužila. Bila je to Marija Novak, posestnica, stara 50 let. Manjkal ji je ravno eden dan do 50letnice. Pohitela je k svojemu Stvarniku, ki ga je neizrečno ljubila. Bila je vzor vsem materam, ker je vzgajala svoje otroke v pravem krščanskem duhu. Rada je prebirala krščanske liste in bila tudi naročnica »Slov. gospodarja«, katerega je vsakokrat željno pričakovala. Njen mož je padel v svetovni vojni meseca decembra leta 1914. Kot mlada vdova in mati štirih otrok je prevzela vso skrb na svoje rame in jo voljno prenašala do svoje smrti. Bila je tudi članica krščanskih društev, rada je kinčala hišo božjo, kakor tudi sv. podohe. Cvetlice so bile njeno največje veselje. Zahvalimo se vsem, ki so jo tolažili v njeni bolezn, in vsem, ki so jo prišli kropit, ko je počivala na mrtvaškem odru. Posebna hvala gre č. g. župniku za v srce segajoče poslovilne besede, tudi vsem sorodnikom, znancom in prijateljem za prekrasne vence, hvala vsem, ki so rajno spremljali na njeni zadnji poti. Za njo žalujejo mati v starosti 80 let, dva sinova in dve hčeri, izmed katerih je starejša omožena, mlajša pa v samostanu v Lincu na Avstrijskem, odkoder odide v kratkem v misijone. Blaga rajna naj počiva v miru!

Sv. Rupert nad Laškim. Stari rek: Matija led razbija, se je letos uresničil kakor malokdaj. Bo imel Matija še veliko dela, predno bo ves led in sneg razbil in stopil! Štiri dni je neprenehoma snežilo, večinoma med burjo in pišem; nastali so neštevilni zameti z nevarjetno množino snega, tako da so zaprte vse ceste in poti. Šolarji ne morejo v šolo, ljudje mnogokje ne v cerkev, v Laško in Sv. Jurij se pride po nezoranih cestah le z silovitim naporom. Smrt pa je le našla pot tudi k najbolj skritim in zasneženim hišam. V Malibrezi je dne 20. februarja zatislila svoje trudne oči k večnemu počitku vrla mati in gospodinja Marjeta Rozman, po domače Tomaževa mati, po dolgi, mučni bolezni, stara 78 let. Bila je splošno spoštovana žena, kar je pokazal res mnogoštevilni mrliški sprevod dne 22. februarja. Ravno isti dan smo pokopali še drugo mater, Marijo Hercog iz Bezgovja, ki je tudi po dolgotrajnem bolehanju umrla dne 20. februarja, ravno eden teden po poroki domače hčerke, stara 62 let; bila je tudi vrla krščanska žena, mati in gospodinja. Dne 23. februarja pa so zopet zapeli mrliški zvonovi: v Podgorju je pri Fr. Romihu umrla Marija Kumerč v starosti 73 let. Bila je nekdanja premožna gospodinja na Čerenju pri Sv. Rupertu. Usodepolne zakonske razmere pa so upropastile celo družino in posestvo. Kot beračica se je sirota dolga leta potikala po občini, brez tožbe je tiho prenašala svojo žalostno usodo. Dobri Romihovi ljudje v Podgorju so se je usmili v zadnji bolezni in ji tako olajšali smrtno uro. Naj počiva vse umrle žene in matere mirno v Gospodu!

Svetina pri Celju. Ni treba, da bi se človek hvalil, a resnica se sme vedno povedati; in to hočem tudi danes povedati. Povedal bi pa rad to: Svetinčani smo znani kot skromni, dobri in delavni ljudje, prvič; drugič: sedaj pa sem jezen in nevoljen, da me niti pust ni mogel spraviti v dobro voljo! Kaj pa je

tako pičilo, bote znabiti začuden vprašali? Naj povem kratko: bodočnost naše občine me skrbi in jezi obenem. Majčkina je naša občina, saj nas je komaj 560 ljudi, zato nas bo nova občinska postava nekam djala, toda kam? Neki človek je rekel: pridružite se Sv. Rupertu, ki je vaša župnija odnekadaj! Glejte, to me je tako piknilo, da sem skočil menda za eden meter v zrak in jezen rekel: nikoli in nikoli! Tega pa ne! Naj gre rajše vse v franže, boljše je, da pridemo v Laško ali Celje ali Žalec, ali pa da dobi vsaka naša soseska svojega župana: Svetina svojega in Kanjuce svojega in Glažuta svojega in Javornik svojega. Ali ne? Kadar bom spet židane volje, pa vam poročam o usodi naše občine! — Svetinčan.

Mozirje. V Trnavčeh pri Mozirju je umrl dne 13. februarja Franc Brdovnik, po domače Preložnik. Bil je delaven mož na gospodarskem in prosvetnem polju. Namesto vencev na grob umrlega je darovalo Kat. izobraževalno društvo in Kmečka hranilnica za farne uboge vsak po 200 Din.

Šmartno ob Paki. Poročil se je g. Lesjak Juro, sodnik okrožnega sodišča v Celju, z gđ. Rogl Olgo, hčerko gostilničarja v Šmartnem. Želimo veliko srečo! — Od banske uprave so bili razrešeni sledeči občinski odborniki: Podgoršek Ivan, Klančnik Ivan, Fandl Franc, Kormanšek Ivan, Pokleka Ivan, Zagradišnik Jožef, Drev Ivan, Satler Franc, Stakne Ferdo. Od starega odbora so še ostali: Rogl Franc, Steblovnik Franc, Radoslounik Franc, Bizjak Ivan in Plevce Franc. Na novo so bili imenovani: Kuganič Franc, Kolenc Miha, Letonja Ivan, Obed Franc, Pižovnik Karol, Goričnik Franc, Brdovnik Franc, Prislav Ivan in Klančnik Franc.

Skorošnjak. Imeli smo veselo gostijo. Dne 20. februarja sta bila poročena Marija Milošič in Janez Vindiš. Gostje so se spomnili tudi dijašega semenišča in nabrali 110 Din. Naj bi naše mlade družine skrbele tudi za to, da same pošljejo kakega gojenca v dijaško semenišče ter dajo sv. Cerkvi tako zelo potrebnih duhovnikov! Žetev je velika, žanjcev pa malo!

Družmirje pri Šoštanj. Zadel nas je velika žalost. Položili smo k večnemu počitku našega ljubega brata, očeta Franca Novak, brata rajnega g. dekana Antona Novaka v Gornjemgradu. Umrl je v starosti 54 let dne 24. februarja. Veliko množica ljudi in gasilno društvo, katerega član je bil 24 let, ga je spremlilo na poti k večnemu miru. Bil je vrl katoliški mož, z vsakomur prijazen in postrežljiv. Zapustil je ženo, dva sina in tri hčerke, ki žalujejo za njim! Naj v miru počiva! Preostalim naše sožalje!

Pavlovski vrh. Dne 3. februarja smo pokopali daleč okoli znanega posestnika in tesarja Franca Zadravec, dolgoletnega naročnika našega »Slovenskega gospodarja«, pridnega moža in skrbnega očeta, nepozabnega sosedu, člana Apostolstva mož, vzglednega družbenika moške Marijine družbe. Na njegov pogreb je prihitelo vse, kar ga je poznalo. Hvala g. duh. svetovalcu Bratuškemu za ganljive poslovilne besede, g. p. Janezu Rebec, pevskemu društvu za ganljive žalostinke, sploh vsem, ki so rajnemu že v bolezni lajšali trpljenje s svojimi obiski, in vsem, ki so mu skazali svojo udanost s tem, da so ga spremljali na zadnji poti. Rajnemu večni mir, preostalim naše iskreno sožalje!

Pišce. »Hmtata, hmtata! Pustna nedelja! Lani sem bil krapov sit, letos pa zelja.« Res, marsikdo si lahko tako zapoje v teh težkih, krize polnih časih. Toda vedno ni tako hudo, kot si človek to domišlja. Pa kaj hočemo! Za

same dobrote pa tudi nismo ustvarjeni. Ali kljub temu smo se možili in so se ženile, da je bilo veselje ta letošnji predpust. Saj je toliko parov zlezlo v sladki zakonski jarem, da skoraj ne vemo števila. To pa lahko mirno pribijemo, da jih ni bilo čez 70, kakor se je nedavno po »cajtengah« hvalila Dolnja Lendava. — Veliko senzacijo je pač vzbudila vest, da so se pojavili to zimo pri nas divji prašiči. Sedaj še sicer ne povzročajo toliko škode, a kaj bo spomladi, ko bo krompir vsajen. Pa pravi graščinski lovec, da je kar pet eksemplarov te pošasti. Toda naši lovci so se spravili nad nje. 16 se jih je zbralo in so jo mahinili neki popoldan nad divje prašiče. Ali zverjad jih je zavohala in jim pokazala svoje repce. Videli so jih pa. Eden je po opisu očividca bil grozno velik. Menda bi segel, če bi se pokonci postavil, človeku do ramen. Zaenkrat je zverina odnesla še zdravo kožo. Toda naši lovci so se zarotili, da ji kmalu pridejo do živca. Bog daj srečo!

Pišce. Smrt kosi. Žalostno je odjeknilo preteklo soboto po Pišecah vest, ki je označevala, da nas je zapustila blaga duša gospe Amalije Tominc, vdove po šolskem upravitelju, in se je preselila v boljše, večno domovino. 47 pomladi je posvetila gospa Amalija vzor-življenju. Pravični živi iz vere, pravi sv. pismo. In gospa Amalija je znala svoje življenje prav lepo spraviti v sklad s sveto vero. Ali pri vsem tem je bila tudi dobra žena svojemu možu in skrbna mati svojih štirih otrok, ki danes jokajo ob njenem grobu. Ni klonila, ko ji je pred leti umrl soprog in je skrb za lepo posestvo na Malem vrhu in vzgoja otrok padla na njene rame. Z božjo pomočjo je zmagała vse križe in težave kljub hudi bolezni, ki jo je mučila več let. Dobrotni Bog pa ji je naklonil še to nalogo, da je dokazala, da ni in ne zna biti trdosrčna in kruta mačeha. Čeprav je bila druga žena svojega moža, vendar nikdar ni pokazala manj ljubezni do svojih pastorkov, kot je je imela do lastnih otrok. Zato pa je vso hišo prevevala sama ljubezen. Poleg ljubezni je bila glavni znak njenega značaja dobrota. Seveda se je ravnala po sv. pismu, ki pravi, da naj desnica ne ve, kaj dela levica. Dobri Bog, ki vse vidi in vse ve, ji je vse gotovo že bogato poplačal. Mi pa se hočemo blage gospe, spomniti v molitvi, če bi morda bila potrebna še naše pomoči. Kako smo gospo Amalijo spoštovali in cenili, je pokazal njen pogreb. Ko so padale prve grude na njeno krsto in se je č. g. župnik od nje poslavljaj, ni ostalo nobeno oko suho. Spavaj sladko, duša blaga! Preostalim naše iskreno sožalje!

Žiče. Dve osebi v častiljivi starosti nam je ugrabila nemila smrt. Dne 23. februarja je bila pokopana Frančiška Podkubovšek v starosti 87 let. Blaga žena je svojih 28 let kot vdova: prosta zemeljskih skrbi, živela le za Boga: molitev, sv. zakramenti in sv. maša, katere se je do zadnjih trenutkov rada udeleževala, to je bila njena tolažba in moč na stare dni. Drugi dan, dne 24. februarja, pa je bil pokopan blagi mož Jožef Ratej iz Draže vasi v starosti 82 let. Leta 1928 je obhajal s svojo 3 leta mlajšo ženo zlato poroko. Sedaj je njuno zakonsko zvezo pretrgala smrt v 56. letu srečnega skupnega življenja. Bil je veren katoliški mož, član Apostolstva, prijatelj dobrih listov in knjig, ki jih je do zadnjega rad prebiral, zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«, »Glasnika presv. Srca Jezusovega« ter »Nedelje«. Bil je tudi podporni član domačega gasilnega društva; zato mu je načelnik društva g. Ivan Ulčnik ob hiši žalosti spregovoril prisrčne besede v slovo. Dva tedna prej pa je

bila pokopana blaga žena in skrbna mati Marija Ratej, ki je tako naglo in nepričakovano morala zapustiti svojo ljubo družino v starosti 59 let. Naj bo vsem blag spomin med nami, naj v miru počivajo!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Kot povsod, razsaja tudi pri nas kriza in sušica po naših raztrganih žepih. Kljub temu ne obupamo. Ženili smo se pridno in smo imeli letošnji predpust 13 veselih gostij. Izredno število za našo malo župnijo. Skoraj bi nam bilo godcev zmanjkalo, čeprav jih imamo precejšnje število. Oj zakon, zakon, ti si svet, na tebi stoji vesoljni svet! Hudo je človeku samemu biti, je večkrat rekel naš godec Šucov Tonček. Letošnji predpust se je omožila Micika Tadić, pridna družbenica. Micika Klajne dobi pridnega gospodarja Janeza Kobula. Tudi Florjanek, po domače stari Smole, noče več biti sam kljub svojim 73 letom, zato si je izbral nevesto gori v lepem Šmarju. Nevesta je že tudi videla 75 pomladi. Želimo jima še mnogo let srečnih in veselih. V Lašah se je poročil g. Kovačič, vdovec po rajni Katarini, pridni in zvesti ženi, ki je bila vsem za zgled. Želimo, da najde v svoji drugi ženi isto srečo, kot mu jo je prinesla njega rajna.

Vransko. Na združitvi občin se dela, pa ni mogoče priti do zaključka. Najprej se je poskušalo, da bi se Polzela in Braslovče združile. Polzelani nočejo drugače, kot če je občinski dom v Parižljah ali pa pri Orešniku na Polzeli. Braslovčanom pa to ni po volji. Sedaj se dela na to, da bi se del gomilske občine priključil Braslovčam, ker bi morala vsaka občina imeti 3000 duš, Braslovče jih pa ima sedaj le 2551.

Viničarski vestnik.

Viničarski red ostane neizpremenjen. Ker smo bili radi zahtev po spremembi viničarskega reda ponovno vznemirjeni, smo se obrnili na Jugoslovansko strokovno zvezo v Ljubljani, naj poišče pri banski upravi, kako je pravzaprav s stalnostjo sedanjega vinačarskega reda. Dobili smo ugoden odgovor, ki ga na tem mestu tudi viničarski javnosti sporočamo. Banska uprava je vinogradnikom na njih zahteve odgovorila, da sedanjega viničarskega reda v nobenem oziru ne more spremeniti niti ukiniti. Viničarski red je zakon in je zanj merodajna samo vlada, oziroma narodna skupščina. Zastopniku Jugoslovanske strokovne zveze se je pri tej priliki dalo tudi na znanje, da banska uprava odločno stoji na stališču, naj se sedanji viničarski red izvaja kakršen je. Za preprečitev mnogih nesporazumov in sporov med viničarji in vinogradniki je pač treba paziti na to, da se vedno o pravem času sklepajo tozadevni dogovori, oziroma pogodbe, ki jih viničarski red predvideva. Principijelno stoji banska uprava na stališču, da se položaj vinačarjev ne sme poslabšati, kakor so dolžbe sedanjega viničarskega reda. Sedanji viničarski red torej velja in ostane.

Redni občni zbor strokovne skupine viničarjev v Slov. Bistrici se vrši v nedeljo dne 9. marca ob 2. uri popoldne v Ritoznoju. Dnevni red: poročilo odbora in nadzorstva, poročilo tajnika zveze, volitev in slučajnosti. Viničarji iz cele okolice, vsi na občni zbor!

Skioplično predavanje se bo vršilo v nedeljo dne 12. marca, zjutraj ob pol 9. uri, v Katoliškem domu v Ljutomeru, ob 3. uri popoldne pa v društveni dvorani pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. »Racionalizacija dela in delav-

Katar v nožnici.

Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo! Samo na odredbo živinozdravnika. H. Trommsdorff Fabrik Aachen. — Zastopnik: »Lykose«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ulica 8.

stvo« bo predvajano v 164 slikah. Viničarji, delavci, pridite!

Nagrado po viničarskem redu 100 Din od orala vinograda so dobili izplačano 3 brunselski viničarji v Slamnaku nad Ljutomerom v skupnem znesku 1500 Din. Upravitelj je to nagrado vsako leto dosedaj izplačal, ne da bi se trebalo za to prerekati.

Kovinasti zrakoplovi.

Dolgo vrsto let se je boril način gradbe zrakoplova, kakor ga je zasnoval grof Zeppelin, predno se je povspel do popolne veljave. Amerikanska družba za zračni promet »Aircraft Development Corporation« je zgradila zrakoplov, kojega trup je ves iz kovine.

V zrakoplovni tehniki zmaguje v zadnjem času načelo, da bo treba za prihodnost zamenjati les in sukno s kovinami. To načelo so uporabili tudi pri najnovšem kovinastem ameriškem zrakoplovu, ki je ves iz trpeznega ali duraluminija.

Prvi kovinasti zrakoplov.

Zamisli čisto kovinastega zrakoplova nikakor ni nekaj popolnoma novega. Že ob koncu minulega stoletja je zgradil avstrijski izumitelj Schwarz s pomočjo aluminij-fabrikanta Berga v Berlinu zrakoplov, katerega trup je bil iz aluminijaste pločevine. Ta zrakoplov, ki zasluži omenek kot prednik Zeppelina, je bil dolg 40 m, v premeru 12 m in je bil podoben današnjim kovinastim posodam za shrambo petroleja. Ogrodje je bilo iz prečnih in podolžnih nosilcev in je bilo preoblečeno z 0.2 mm debelo aluminijasto pločevino. Prve poskusne vožnje so mnogo obetale. Ob priliki pristanka leta 1897 se je nerodno zgrajeni zrakoplov toliko poškodoval, da ni bilo niti misliti na popravilo. Ker je pa istega leta umrl v največji bedi tudi izumitelj, je zamisel čisto kovinastih zrakoplovov zaspala za par desetletij.

Obnovitev Schwarzovega izuma.

Šele leta 1921 se je oprijel baš kar omenjenega izuma Amerikanec Upson. Med tem časom je namreč znatno napredovala tehnika v predelavi različnih kovin. Novodobni tehnični napredek je zopet omogočil gradnjo čisto kovinastega zrakoplova. Leta 1922 je bila ustanovljena ameriška družba »Aircraft Development Corporation«, ki je uresničila Upsonove načrte. Predpriprave so trajale celih pet let in so znašale stroški dober milijon mark. Izpeljava je do danes toliko napredovala, da so se že vršile poskušne vožnje.

Kako je zgrajen kovinasti zrakoplov.

Konstrukcija čisto kovinastega zrakoplova zaznamuje znatne razlike od Zeppelina. Pri Zeppelinu je sukneni ali svilnati trup razpet na podolgate in prečne nosilce ter žice, ki vzdržujejo zračni pritisk med vožnjo. Plin za dvig je napolnjen v posebne celice, ki se nahajajo v razdeljeni notrajnosti trupa. Pri čisto kovinastem zrakoplovu je pa notrajni prostor nerazdeljen in zunanja stena trupa ni ojačena od ogrodja. Čistokovinasti zrakoplov ima obliko jajca in ojačujejo ter držijo trup na znotraj le poprečne in podolžne kovinaste gurte, ki so prikovane na notrajnost trupa.

Trup kovinastega zrakoplova je iz duraluminijastih pločevinastih trakov, ki so tesno in neprodorno prikovani eden na drugega. Na ta način zgrajen kovinasti trup poseda to prednost, da je zavarovan napram ognju, ne more skozi prodreti ne voda in ne izpuhtevati plin.

Pločevina je debela 0.25 mm in so porabili za prikovanje posameznih pločevinastih trakov enega na drugega 3.500.000 prikovalnih žebličkov, od katerih ima vsak 9 mm v premeru. Da so zmogli prikovanje, so napravili poseben prikovalni stroj, ki je rezal prikovalne žebličke od žice in jih zabijal skozi luknjice. Stroj je zabil 135 žebličkov v eni minuti in je nadomestil v tem času 128 delavcev, ki bi se bili sicer morali mučiti s prikovanjem na roko.

Čistokovinasti zrakoplov ZMC — 2 je bil zgrajen za ameriško mornarico. Zračna ladja je dolga 45 m, v premeru meri 15 m, gonita jo dva Wright motorja, ki proizvajata 440 konjskih sil. Trup je napolnjen s 6000 kg helij-plina. Zrakoplov tehta 4400 kg in lahko prepelje tovor 1600 kg. Ako odračunamo težo za gorivo, radijo napravo itd., preostane za prevoz uporabljivega tovara 650 kg. Posadko tvorijo 3 možje in poleg teh še imajo prostora 3 potniki, ali pa prtljage 350 kg. Največja brzina znaša 100 km na uro.

Ker se je prvi čistokovinasti zrakoplov obnesel pri poskusnih vožnjah, namerava že omenjena zrakoplovna ameriška družba zgraditi zračno ladjo, ki bo dolga 155 m in bo imelo v gondoli prostora 50 potnikov. Ta bodoči zrakoplov bo opremljen z motorji, ki bodo gonili ladjo z brzino 150 km na uro.

SKRIVALNICA.

Kje je živinozdravnik?

Vsem iz Maribora in mariborske okolice

priporočamo, da se udeležijo koncerta v soboto dne 11. marca, točno ob 8. uri zvečer v dvorani »Union«, ki ga priredi Ciril-Metodijski zbor iz Zagreba in iz-
vaja

staroslovenske sv. pesmi.

Predprodaja vstopnic od 6 Din višje v prodajalni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Ne zamudite te ugodne prilike, da slišite ta izreden koncert. Kdor pa hoče videti bogoslužje v staroslovensčini, bo imel priliko istemu prisostvovati v nedeljo dne 12. marca, ob 10. dopoldne v stelnici.

Poslednje vesti.

Razsodba državnega sodišča. V ponedeljek, 6. marca, popoldne je bila pred državnim sodiščem za zaščito države razglašena sodba v procesu zoper Janeza Brodarja in tovariše. Vsi obtoženci so bili spoznani krivim ter obsojeni: Janez Brodar na 1½ leta strogega zapor; Anton Umnik na 1 mesec strogega zapor in na odškodnino 1900 Din Jos. Prešernu; Ivan Strcin na 900 Din denarne globe; Jernej Vombergar na 1 leto strogega zapor; Fran Grilc na 1 leto; Vinko Kos na 10 mesecev; Josip Loboda na 8 mesecev; Tomaž Ogriin na 8 mesecev in 600 Din globe; Peter Cerar na 6 mesecev in 300 Din globe; Alojz Ilija na 1 leto; župnik Škrbec na 1 leto; Fran Gregorin na 6 mesecev. Vsem se v kazni všteje preiskovalni zapor. Stroške sodnega postopanja morajo plačati obsojenci solidarno. Zoper sodbo državnega sodišča ni priziva. Vsi tisti, ki kazni niso prestali s preiskovalnim zapornom, so se takoj odvedli v zapor. Kazen bodo prestali v Sremski Mitrovici.

Rezultat nemških volitev. V nedeljo, 5. marca, so bile v Nemčiji volitve v državni zbor. O izidu je glavni volilni odbor izdal naslednje uradno obvestilo: Volilnih upravičencev 45.130.625, glasovalo jih je 39.313.873, torej 87%. Dobili so narodni socialisti (hitlerjevci) 17.265.823 glasov (44%) in 288 mandatov

SKRIVALNICA.

Kje je mič?

(prej 195); socialni demokratje 7.176.505 (18%) in 120 mandatov (121); komunisti 4.845.379 (12.6%) in 81 mandatov (prej 100); centum (katoliška stranka) 4.423.161 (12.5%) in 71 mandatov (70); Hugenberg-Papen 3.132.595 (8%) in 52 mandatov (51); bavarska ljudska stranka (katoliška) 1.072.893 (3%) in 20 mandatov (19); 16 mandatov je porazdeljenih na manjše stranke. Sedanja vladna koalicija Hitler-Hugenberg-Papen-Seldte (jeklene čelade) je dobila 340 mandatov. Ker je vseh poslancev v parlamentu 648, ima sedanji vladni blok nekaj več ko polovico glasov. Hitlerju pa se njegova želja, da doseže sam s svojo stranko preko polovice vseh mandatov, ni izpolnila kljub ogromnemu terorju.

Vojaški preobrat v Grčiji. V nedeljo, dne 5. marca, so bile na Grškem volitve v parlament. Pri teh volitvah je stranka Venizelosa propadla. Opozicija je sprejela izbrani slabi finančni položaj države ter izgubila 135 mandatov, vladni blok pa samo 115. Ko se je izvedelo za izid volitev, je prišlo po vsej Grčiji do velikih nemirov in nastala je splošna zmeda. V splošnem vrvežu se je polastil oblasti general Plastiras, ki je že 1. 1922 vprizoril vojaško revolucijo. Proglasil je diktaturo in nad vso Grčijo vojno obsedno stanje. Venizelosa vladar se je brez odpora uklonila ter dala ostavko. Zaenkrat ima Plastiras vso oblast v rokah, sestavi pa bo vlado. Ker so se razširile vesti, da pripravljajo preobrat pri-
stiaši monarhije, so njihovi voditelji aretirani. Državni predsednik Zaimis odstopi. V Grčiji vlada mir.

Čermak umrl. Chikaški župan Čermak, rodom Čeh, ki je bil o priliki atentata na Roosevelta hudo ranjen, je v ponedeljek, 6. marca, zjutraj umrl. Pravijo, da je bil najboljši župan Chikaga v zadnjih 20 letih. Ko je bil 1. 1931 izvoljen za župana, je takoj začel odločno borbo proti tihotapcem in zločincem.

Majerja za srednjeveliko posestvo iščem. Ponudbe pod »Takoje« na upravo lista. 295

Sprejemem takoj revno deklico brez staršev, od 14. leta naprej. Alojz Črnko, Ščavnica, Gornja Radgona. 298

Pošteno dekle, ki zna opravljati vsa hišna dela in nekoliko kuhati, se takoj sprejme p enemu otroku. Vprašati je v trgovini Franjo Steinbauer, Kapela pri Radenci. 300

Semenski krompir (Jubel), belolupinast, zelo rodovit, po nizki ceni oddaja oskrbnitvo grada Marenberg, postaja Vuhred-Marenberg. 301

Hranilne knjižice Kmetijske posojilnice in hranilnice, r. z. z n. z., v Ptuj kupim. Ponudbe na upravo lista pod »Plačam takoj«. 303

Hlapca h konjem, oženjenega, ki ima odraslega sina, ki mora biti isto vaje delu pri knjih, brez malih otrok, sprejme takoj uprava veleposestva Josip Ornič, Št. Janž na Dravskem polju. 294

Prodam 1000 litrov češpljev za žganjekuho, ali zamenjam za krompir. Jakob Pevec, Store. 302

Za postni čas:

Zelo lepa in poučna je vsebina postnega molitvenika

NA KALVARIJO.

Cena 25 Din. Naročite ga v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Tako boste tudi Vi veseli, ako si boste naročili sukno za obleke samo v

TRGOVSKI DOM
Sternecki
TOVARNA PERILA IN OBLEK
Celje št. 24.

Dobro sukno Din 29.—, trpežen ševjot Din 40.—, modri kamgarn Din 81.—. Velika izbira češkega in angleškega blaga.

Vzorce in cenik zastoj.

Obleke po meri se hitro in poceni izdelajo v lastni tovarni.

Semena za polje in vrt kupujte v trgovinah Fr. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 304

Sivalni stroj prodaja poceni Raza Sidar, Maribor, Pobreška cesta 9. 293

Dne 10. in 11. marca velika prodaja pohištva, odeje, madrace, blazine, 2 divana, Maribor, Strossmajerjeva ulica 5, desno.

Veliko rabljene zidne in strešne opeke, vrata, okna, štedilniki, peči, jako poceni: Maribor, Strossmajerjeva ulica 5, desno, Zidanšek. 299

Prijno kmečko dekle se sprejme kot odvisno dekle za preskrbo kuhinje, pospravljanje stanovanja gospodarja in za pota na polje, ki naj tudi preskrbuje samostalno malo svinjerejo. Istotam se sprejme majer, ki je vaje molžnje. Ponudbe z navedbo dosedanjega službovanja naj se pošljejo upravi lista pod značko: »Dobra služba«. 297

Redni občni zbor

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru, r. z. z n. z.,

se vrši v sredo dne 22. marca 1933, ob 16. uri v uradnih prostorih v Mariboru, Gosposka ulica 23, s sled. sporedom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Čitanje revizijskega poročila.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Potrjenje računskega zaključka za leto 1932.
6. Volitev nadzorstva.
7. Volitev treh članov načelstva.
8. Slučajnosti.

V zmislu § 33 zadruginih pravil se vrši v slučaju nesklepčnosti eno uro pozneje, to je ob 17. uri, istotam drugi občni zbor, ki sme sklepati ob vsakem številu navzočih zadrušnikov.

Načelstvo.

Za našo deco.

Kako so škrate prevarili.

(Irska pravljica.)

(Dalje.)

»Da, Donog, lep dan!« je odgovoril škrate in čeprav je bilo videti, da se je prestrašil, je kljub temu gledal prav strupeno in zlobno.

»Si si videti dober čevljar, moj možicelj«, je nadaljeval Donog.

»Še nekoliko«, je pritrdil škrate, »ali tisti tam za tabo je še mnogo več vreden.«

Ali Donog ni bil neumen in se ni obrnil. Vedel je, da je to samo pretveza, da bi mu lahko škrate utekel, če bi se obrnil stran.

»Rajši tebe gledam kakor onega za menoj, moj lepi možicelj«, je zavrnil škrate.

»Kdo pa prihaja tam ob reki?« je vprašal škrate in je pokazal s prstom proti vodi.

»Le sam poglej, prebrisanec!« je rekel Donog in je prijel škrate za ovrtnik. »Zdaj mi povej takoj, kje je kak velik zaklad skrit, drugače ti porinem tale nož v telo!«

Pri tem je izvil Donog žepni nož, ga je odprl z zobmi in je nastavljal ostrino škrate na prsa.

»Saj me vendar ne boš ubil?« je jadikoval palček.

»Če mi takoj ne poveš, za kar sem te vprašal, ti razparam trebuh, kakor resnično tu stojim«, mu je zagrozil Donog in je gledal temno in odločno, kolikor je le mogel.

»No, no, ne glej me tako«, je jecjal škrate. »Saj ti rad povem, kje najdeš zlata, kolikor ga le hočeš. Samo spravi nož.«

Donog je to res storil.

»Veš li, kje je veliki nasip?« je vprašal škrate.

»Čul sem o njem govoriti«, je odvrnil Donog.

»Torej, pri velikem nasipu pod ogromno skalo, na kateri raste osamljen grm, leži velik lonec s tolikimi zlatniki, da bi si lahko kupil z njimi celo grofijo.«

»Premeten si«, je rekel Donog. »Ali res misliš, da bom tekel kar tako do konca sveta? Ti mi moraš povedati, kje lahko kaj dobim kar tu v bližini, ali pa te ubijem tako gotovo, kakor mi je Donog ime!«

»No, no, nič kar tako ne razgrajaj!« ga je prekinil škrate. »Ali poznaš goro Tara?«

»Tudi o njej sem le čul govoriti.«

»Tam, na vzhodni strani gore je star vodnjak. Na njegovem dnu je toliko zlata in srebra, da bi si mogel kupiti celo kraljevino. Ali ti je to bolj všeč?« je vprašal škrate.

»To ti vse vkup nič ne koristi«, je odgovoril Donog. »Pokaži mi, kjer leži čisto zlato, da lahko kar roko nanj položim, drugače imam zate še vedno pripravljen svoj nož.«

»Oh, kako govoriš tja v en dan«, je začel škrate in se je boječe oziral nazaj. Kar nato je dostavil: »Kaj ne vidiš, da dirja Mahonov divji bik naravnost proti nama?«

»Kje? No, kje pa?« je zaklical Donog, ki je vedel, da radi svoje grbe ne more dovolj hitro teči, in se je radi tega hitro obrnil, da bi se še mogel rešiti. V tem trenutku pa je začul glasen, porogljiv smeh, in k je zopet hotel pogledati na škrate, mu je bila roka prazna, škrate pa je bil izginil.

»O ti lopov, ti hudoba grda!« je kričal Donog, ko je videl, kako ga je palček speljal za nos. »Čakaj me, čakaj! Če te zalotim še enkrat, ne boš se mi več izmuznil tako izlahka!«

Ko je prispel Donog domov, je povedal materi, kaj je bil doživel s škrate.

»Ti boš«, mu je odgovorila mati, ki je navade in običaje škratev prav dobro poznala, »ali

zelo srečen, ali pa zelo nesrečen človek. Če se ti res še enkrat posreči, da dobiš škrate v pest, ne začni z njim dolgih razgovorov, ampak zahtevaj, naj ti zlato takoj spravi na mesto, saj poznajo škrate vse zaklade, ki leže zakopani v zemlji, in jih tudi radi svoje velike moči morejo prav lahko spraviti na dan. Če škrate dobiš, postavi ga s hrbtom ob kako drevo in mu zagrozi, da ga boš z nožem pribil nanj, ako ti ne izroči zaklada, preden šteješ do dvajset.«

Donog je sklenil, da bo materin nasvet natančno upošteval, ako bi mu bila kdaj zopet sreča mila in bi nanovo srečal škrate. Drugega jutra se je podal po navadi zopet na ribji lov in je imel srečo, da je naložil znatno število lepih in velikih rib. Hotel jih je nesti v mesto na trg. Ko pa je hodil mimo Mak Moksovega gradu, je stal Mak Moks zopet s svojo hčerko Majdo ob oknu. Nehote se je Donog ustavil in je privzdignil pokrov svoje košare. Tedaj je pristopil hišni predstojnik in je vzel ribe za kuhinjo, ali je ob enem dostavil, da bo moral ribič na plačilo še nekoliko časa čakati. Donog pa je bil zopet tako prevzet od pogleda na lepo Majdo, da ni mislil niti na ribe, niti na denar, ki bi ga moral zanje dobiti. Prav rad je prepustil svoje nemirne živce hišnemu predstojniku povsem brez plačila. Ko pa je došel domov in ko ga je mati vprašala, koliko denarja je prejel za svoje ribe, je dal tako čudne odgovore, da je starka resno premišljevala, če ji ni škrate sina začaral in tako izpremenil. Zelo žalostna je postala in je začela glasno jadikovati.

Nekoliko dni pozneje je hodil Donog vzdolž reke. Čisto zamišljen in otožen je postal, revež, ker mu lepa Majda ni hotela iz spomina. Ko je tako stopal ob bregu brez pravega namena, je začul zopet tisto trkanje kakor prvič, ko je bil zalotil škrate. »Oh, če bi to bil škrate!« si je mislil in se je previdno splazil do kraja, od koder se je razlegalo trkanje.

»No, zdaj te pa ne izpustim več!« je zaklical grbavec, ko je videl škrate baš kakor prvič, kako je delal na čevlju, in trdno je prijel drobnega možička.

»Ah! Ti si, Donog?« se je rogal škrate in je drzno bulil Donogu v obraz. »Kako si pa zadnjič opravil z bikom?«

»Le počakaj, nepridiprav«, je odgovoril Donog, »danes se mi ne izmuzneš tako lahko kakor zadnjič. Nisem več tako neumen, da bi me ti mogel prevariti še enkrat.«

»Poglej, poglej onegale paglavca«, je hitel škrate, »kako se norčuje radi tvoje grbe in krivih nog!«

»Ne bom odgovoril na noben tvoj govor in na nobeno vprašanje«, je odvrnil Donog. »To ti pa prisegam, kakor resnično sem pošten človek, da bom to mesto tu, kjer sedaj stojiva, pognojil s tvojo krvjo, če mi tukaj ne pričaraš sem toliko pristnih in dobrih zlatnikov, koliko jih morem nositi.«

»Hm! Kako hud si danes!« je zbadal škrate. »Pa glej, tam prihaja Mak Moks s svojo hčerko, lepo Majdo.«

Pri teh besedah se je hotel Donog že obrniti, ali hitro se je spomnil, da je to bila le nova škrateva zvijača. Zato je trdno sklenil, da se ne bo obrnil, če bi tudi stala sama smrt za njim.

»Ne govori mi niti ene besede več«, je rekel, »ampak takoj mi spravi denar sem, ki ga hočem imeti, in to preden naštejemo do dvajset, ali — prisegam ti — da si zadnjič jedel na tem svetu kruh!«

Pravi vzrok.

Učitelj: »Daj vendar enkrat mir, Jožek, saj nisi nervozen. Od česa bi to bil?«

Jožek: »Morda od tega, ker po šoli lovim ribe.«

Učitelj: »Ne bodi tako smešen. Ribolov umirja živce.«

Jožek: »Ne vem, gospod učitelj, če je to res tako. Menda bode vsakdo nervozen, če lovi ribe brez dovoljenja.«

Že ve.

Oče pirde zvečer domov.

Mati: »Čuješ ti, tvoj sin —«

Oče: »Oh, pusti me pri miru s tem!«

Mati: »Saj niti še ne veš, kaj ti hočem povedati.«

Oče: »Če začneš: tvoj sin, potem že vem, da je spet kaj napravil. Če bi mi hotela o njem povedati kaj dobrega, bi bila gotovo začela: moj sin.«

Tudi to.

Učitelj: »Videli smo, da morejo ribe videti, slišati, čutiti in imajo tudi okus. Ali imajo tudi vonj?«

Učenec: »Da, če ležijo par dni.«

Zgodovina.

Profesor: »Kaj se je zgodilo leta 1483?«

Dijak: »Tedaj se je rodil Martin Luther.«

Profesor: »Prav! In kaj je bilo leta 1487?«

Dijak: »Tedaj je bil Martin Luther star 4 leta.«

Pozor! Pozor!

Za čiščenje presvetega Rešnjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure. Zelo priročna knjiga stane samo Din 16 — z rdečo obrezo in Din 20 — z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Konec sledi.

VESELI VELIKONOČNI PRAZNIKI!

so samo tedaj ako imaš

za otroke **novi OBLEKO** za moškedamski spom. **PLAŠČ**za otroke **HUBERTUSI** za moške trenchcoat

70 90 120 200 220 260 300 350 400 500

190 220 275 350 440 500

160 190 220 300 320 340 360 1100

NAROČILA PO MERI V TREH DNEH

dolge hlače, knikebockerji, rosegerjopiči, motorjopiči ter ključavničarske obleke vedno na zalogi

Velika izbira spomladanskega blaga za obleke, kostume in plašče v svili, volni in bombažu po izvanredno nizkih cenah **ANTON MACUN, MARIBOR, Gosposka 8-10**

Na prodaj malo posestvo, 3 orale, pri Pragerskem. Naslov v upravi lista. 275

Posojila podeljuje »Zadruga«, Ljubljana, pp. 307. Sprejme poverjenike. 89

Kupim v bližini Maribora eno hišo z malim posestvom. Ponudbe pod »Maribor 4781« na upravo lista. 267

Dekle 14 do 18 let staro se sprejme takoj v službo. Rihterč, Gačnik, p. Pesnica pri Mariboru. 279

Srednje posestvo kupi ali vzame v najem: Posredovalnica Maribor, Frančiškanska ulica št. 21. 284

Prvovrsten semenski oves (beli kiršev oves) z močno slamom za vse vrste zemljine in tudi za hribovske lege, najrodovitnejša vrsta odaja oskrbnitvo grada Marenberg. 293

Hiša v trgu Marenberg se prodaja, nekaj zemljišča, treba je malo kapitala. Vprašati v upravi lista. 291

Fantje, ki pojdete k vojakom,

Kdo bo šel z vami?

Moj tovariš!

»Moj tovariš« je knjiga, ki jo naj vsak katoliški vojaški novinec vzame seboj! Stariši, namesto nauk, ki jih slišijo in pozabijo, dajte sinovom to knjižico s seboj. Knjižica stane 16 Din z rdečo in 20 Din z zlato obrezo. Vsakemu, ki naroči to knjigo za fanta-vojaka, dodamo brezplačno še povest

:: „Vojaški novinec“ ::

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Sprejme se hlapec, Meljski hrib 58, p. Sv. Peter pri Mariboru. 266

Menjam krompir za vino ali dober sadjevec v bližini Šoštanja. Knez Ivan, Razbor, Slovenjgradec. 282

Jabolčno drevje izbranih sort ugodno na prodaj pri posestniku Bogomir Rezarju v Kresnikah št. 6, pošta Štore pri Celju. Za rast in čisto sorto jamčimo pismeno do 5. leta po posajenju. 283

Odda se stanovanje, soba in kuhinja, Pobrežje, Stanko Vrazova ulica 5. 280

Cepljeno trsje in korenjake prodaja Turin v Modražah, p. Studenice pri Poljčanah. 288

Proti nesrečam vsled posledice na dvorišču in pred hišami ter slučajem nezgod v hišah, obratih, tovarnah, pri voznih itd. najboljšo zavarujete, ako sklenete nezgodno ali jamstveno zavarovanje pri »Vzajemni zavarovalnici«. Ponudbe sprejema v Mariboru glavni zastopnik Žebot Franjo, Loška ulica 10. 263

Kupim majhno posestvo, hišo z mlinom. Naslov v upravi lista. 290

Sprejem čevljarskega vajenca, Ciril Lovec, Maribor, Glavni trg 4. 271

Prodaj večjo množino dobre sladke krme, tudi na voove, ali pa vzamem v račun zdravo koruzo. Ponudbe so poslani na upravo lista pod šifro »Sladka krma«. 285

Zahvala. Zahvaljujem se pristrčno g. dr. Mogilnicki iz St. Jurja ob južni žel. za to, ker je mene rešil vodenike. Moje stanje je bilo popolnoma brezupno, ker so mene poprej radi te bolezni v bolnišnici. — Josip Filipšek, Celje, Polule 35. 268

Občni zbor Hranilnice in posojilnice v Vidmu r. z. z n. z., se vrši v nedeljo dne 12. marca, in ne 1. marca, kakor je bilo pomotoma objavljeno v zadnji številki »Slov. gospodarja«.

Večbarvni umetniški

Križev pot

v velikosti razglednic vseh 14 postaj stane 50 Din in v velikosti večjih podob 10 Din. Za šolo in za dom v postnem času lepo bodrilo za pobožnost križevega pota. — Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Vabilo na redni občni zbor Gospodarske nabavne in prodajne zadruge v Mozirju, kateri se vrši v nedeljo dne 19. marca 1933, ob 8. uri zjutraj v združenih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo: a) načelstva, b) nadzorstva. 2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1932. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Slučajnosti. 276

Vabilo na 45. redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Dravogradu, r. z. z n. z., ki se bo vršil v sredo dne 22. marca 1933, ob pol 10. uri dopoldne, v uradnem prostoru v Dravogradu s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1932. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. — Odbor. 281

Svilene rute

kakor vso pomladansko blago v največji izbiri in še vedno po nizkih cenah Vam nudim

I. PREAC, manufaktura

Maribor

278

Glavni trg 13.

Beli teden

Mi prodajamo vse blago ceneje samo

„Trgovski dom“

v Mariboru

Aleksandrova c. 25

Hočete se rešiti Vašega

revmatizma in protina?

Trganje in zbadanje po udih in sklepkih, otekli udje, skrivljene roke in noge, trganje, zbadanje in ščipanje po raznih delih telesa, pa tudi slabost oči so čisto posledica revmatizma in bolečin v kosteh, katere je treba odpraviti, ker se sicer bolečine še stopnjujejo.

Nudim Vam zdravilno, sečno kislino, razkrajajočo, izmenjavo snovi in izločevanje pospešujočo **domačo pitno zdravljenje**, ki je na umeten način povsem naravno sestavljeno po enem blagodejnem zdravilnem vrelcu, ki ga nudi dobra mati narava za blagor bolnega človeštva.

Pišite mi takoj in Vi dobite popolnoma brezplačno eno

podučno razpravo.

Poštno nabiralno mesto:

AUGUST MARZKE, BERLIN-WILMERSDORF, Bruchsalerstrasse No. 5.

Abt. 288.

109

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

588

Proda se: lahki in težki voz, plug, brana, ali zamenjam za vino. Damiš, Spodnje Radvanje 29. 292

Viničarja z 4 delavci sprejme takoj gostilničar Novačan na Košakih pri Mariboru.

Iščem majerja, oziroma viničarja z 4 delavni-mi močmi. G. Ivan Ločnik, Maribor, Koroška cesta 106. 260

Majerja sprejemem k vprežni živini, želim 2 moška in 1 žensko, kakor tudi poljske delavce na stanovanje. Najrajši iz okolice Sv. Lenarta v Slov. gor. Henrik Sarnitz, posestnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 246

Hiša z gostilno in vrtom v bližini Celja na prodaj. Robert Cafuta, Zagrad, Celje. 259

Apneni prah, kakor tudi vsa druga umetna gnojila, priporoča edina tovarniška zaloga, veletrgovina H. Andraschitz, Maribor. 238

Manufakturno blago kupite najcenejše pri Srečko Pihlarju, Maribor, Gosposka 5. 230

Cunje, staro železje, mesing, baker, krojaške suknene odrezke, ovčjo volno kupi: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica. 21

Kupimo staro zlato, srebro in srebrne krone po najvišji dnevni ceni. K. Ackermann in J. Kindl, Ptuj. 2

Jabolčne in hruškove divjake nudi po zelo nizki ceni: drevesničar Koren, Št. Ilj pri Velenju. 26

Sadno drevje, visoko in pritlično, z jamstvom, divjake, kutine in dusenec nudi Anton Jelen, Št. Ilj pri Velenju. 160

Ugoden nakup pomladanskega blaga

volneno blago že po 20 Din 1 meter, kakor tudi vsakovrstno platno, hlačevino, svilene robe dobite najceneje v

Trpin-ovem bazarju.

Oglejte si brez obveze pred nakupom.

Jugoslov. čebelarska industrija
L. Ritzmann, Novi Vrbas
(Dun. ban.) 233

tovarna čebelarskega orodja, umetnega satovja, panjev. — Zahtevajte brezplačni ilustrovani cenik!

Velika odprodaja
omogoči

blago ceno nakupiti in ceno oddati. Radi tega te nizke cene pri

pomladanski prodaji

v trgovski hiši

228

Franc Kolerič, Apače

Klobuki

najnovejši od Din 48.-

naprej

otroški Din 28.-.

Velika izbira

o b l e k

Jakob Lah

Maribor, Glavni trg 2

181

== ŽARNICE ==

in vse druge električne potrebščine dobite po nizkih cenah v domači elektro-trgovini

K. Florjančič, Maribor

Glavni trg 23, v novi palači »Bergov dvor«.

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem spopolnil

zalogo krst

(mrtvaških rakev) ter se dobijo vse vrste istih kakor tudi vse potrebščine po znižani ceni pri

Alojzij Munda

mizarstvo v Mariboru

nasproti Magdalenske cerkve, Taborska 2. 31

Širite „Sl. Gospodarja“!

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!